www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ကြိုဂံရွှေပြား

ပထမပိုင်း

F.1 (A)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှော်လင့်ခြင်း

ည ...။

ကောင်းကင်ပေါ်တွင် လဝန်းထိန်ထိန်သာနေသည်။

လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေ၏။

အေးမြသော ညလေများက ပြတင်းပေါက်မှ ဖြတ်သန်း တိုက်ခတ်ဝင်ရောက်လာသောအခါ စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်ကာ ညစာ စားသောက်နေသော ရှောင်ကောင်းမှာ ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်သွားလေ သည်။

ယနေ့ည သူက စားသောက်နေရသော်လည်း ခံတွင်း မတွေ့နိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။

ထိုသို့ ခံတွင်းပျက်နေရခြင်းမှာ တစ်ယောက်တည်းထိုင်ကာ စားသောက်နေရခြင်းကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည် သဘောပေါက်ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခါတိုင်းဆိုလျှင် သူနှင့်အတူ ဝိုင်းဖွဲ့စားသောက်မည့်တပည့်နှစ်ယောက် ရှိခဲ့ကြသည်မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ကောင်းသည် တပည့်နှစ်ယောက်ကို မိမိ၏သားသမီးများပမာ သဘောထားသူဖြစ်လေသည်။

တပည့်နှစ်ယောက်ဖြစ်သော လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့သည် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာဖွေရန် သိုင်းလောကသို့ ဆင်းသွားကြပြီဖြစ်လေသည်။

နောက်သုံးနှစ်ကြာမှ ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်ရောက်မှ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းပညာရပ်၏ နောက်ုံးအဆင့်ဖြစ်သော ခက်ခဲနက်နဲသည့် လက်ဝါးသိုင်းကွက် ဆယ့်နှစ်ွက်အား ထပ်မံသင်ကြားပေးမည်ဖြစ်လေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် လီထင်းတို့အား ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သော်လည်း အဆင့်မြင့်သိုင်းကွက် ဆယ့်ရှစ်ကွက်အား သင်ကြားခြင်းမပြုဘဲ ချန်လှပ်ထားသည်ကို အသိပေးမထားပေ။

တပည့်ကောင်းစစ်စစ်ဖြစ်မှ၊ သိုင်းပညာကို တကယ်လိုချင်ဖြစ်မှ ဆက်လက်သင်ကြားပေးရန် လျှို့ဝှက်ထားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ခံတွင်းမတွေ့သည့်အတူတူ ဆက်လက်စားသောက်ခြင်းမပြုဘဲ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

တစ်ဖန် ထိုင်ရာမှထကာ အိမ်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

အပြင်ဘက်၌ ဖြာကျနေသော လရောင်ကြောင့် ရင်ထဲအေးမြသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ရှောင်ကောင်းက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေပါသည်။

ရှောင်ကောင်းသည် ဆေးတံကိုမီးညှိကာ ဖွာရှိုက်လိုက်လေသည်။

ယနေ့ည ဆေးတံသောက်ရသည်ပင် အရသာမရှိအောင်ဖြစ်နေသည်။

ရှောင်ကောင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေရပါသနည်း။

တပည့်နှစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်၍ပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

"လီထင်း လီထင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှောင်ကောင်း တီးတိုးရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူက လီထင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေရခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

လီထင်းကမူ သူ့ထံသို့ အရင်ရောက်လာခဲ့သော်လည်း နောက်ကျပြီးမှရောက်လာသော ကျင်းစန်းကို အငေးရှုံးနိမ့်သွားခဲ့လေသည်။

ကျင်းစန်းထက်စော၍ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရသော်လည်း အရေးနိမ့်ခဲ့ရသည်မှာ ...

"လီထင်းဟာ အနိုင်လိုချင်စိတ်များလွန်းတယ်၊ ကျင်းစန်းဟာ သူ့ထက်အသက်ငယ်ပြီး သူ့ထက် နောက်ကျရောက်လာ ပညာသင်ခဲ့ရတာကို အထင်သေးပုံရတယ်၊ ဒါကြောင့် ရှုံးနိမ့်သွားတာပဲ၊ ကျင်းစန်းက ဉာဏ်ကို လွှာပြီး အသုံးချတတ်တာလည်းပါတာပေါ့လေ ...၊

အင်း ... သူတို့နှစ်ယောက်ကို ယှဉ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျင်းစန်းဟာ တိုးတက်အောင်မြင်လာနိုင်တဲ့သဘောရှိတယ်၊ လီထင်းက ဒေါသကြီးတယ်၊ တစ်ဖက်သားကိုလည်း အထင်မြင်သေးတယ်၊ သူဟာ အောင်မြင်ဖို့ မလွယ်ဘူး ...၊

အင်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ... သုံးနှစ် စောင့်ကြည့်ရဦးမှာပေါ့၊ သုံးနှစ်ပြည့်လို့ သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်ရောက်လာကြတဲ့အခါ"

ရှောင်ကောင်းက အတွေးစကို ဖြတ်တောက်လိုက်လေသည်။

သုံးနှစ် ...။

သူက သုံးနှစ်စောင့်ဆိုင်းရမည်ဖြစ်သည်။

သုံးနှစ်ပြည့်မြောက်သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် သူ၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံနိုင်မည့် တပည့်တစ်ယောက် ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

✹ ✹ ✹

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းခွဲ

'ခွပ် ခွပ် ခွပ် ခွပ်'

မြင်းခွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။

မြင်းစီးသမား လူငယ်နှစ်ယောက်သည် တောလမ်းအတိုင်း ခရီးနှင်နေကြလေသည်။

ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်မှာ လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့သည် ရှောင်ကောင်း၏အမိန့်ကြောင့် အတွေ့အကြုံရှာဖွေရန် သိုင်းလောကသို့ ဆင်းလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ခရီးနှင်ခဲ့ကြပြီး လမ်းဆုံလမ်းခွတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာကြသောအခါ ...

"ဟေး ဟေး"

မြင်းများကို အော်ငေါက်ရပ်တန့်လိုက်ကြလေသည်။

လမ်းဆုံလမ်းခွအနီးတွင် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လီထင်းက ...

"တို့ ဟိုဆိုင်လေးမှာ ခဏနားပြီး စားသောက်ကြရင် မကောင်းဘူးလား"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက သဘောတူလိုက်၏။

"ကောင်းပြီလေ ... သွားကြတာပေါ့"

သူတို့သည် စားသောက်ဆိုင်လေးဆီသို့ ဦးတည်သွားလိုက်ကြလေသည်။ ခရီးသွားများ ရှင်းနေသဖြင့် ဆိုင်ထဲ၌ လူရှင်းနေလေသည်။

လီထင်းတို့သည် မြင်းများကို ဆိုင်ရှေ့၌ ချည်နှောင်ထားလိုက်ကြပြီး ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြလေသည်။

ပြတင်းပေါက်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော စားပွဲတစ်လုံး၌ နေရာယူပြီး စားသောက်ဖွယ်ရာများ မှာကြားစားသောက်ကြလေသည်။

လမ်းခရီးတွင် ရောင်းချသည့်ဆိုင် ဖြစ်သော်လည်း စားသောက်ဖွယ်ရာများမှာ လက်ရာမြောက်လှသည်။ အရသာကောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွန်လှပေတော့သည်။

ကျင်းစန်း သဘောကျသွားလေ်သည်။

ဗိုက်ထဲတင်းကားသွားအောင်ပင် စားသောက်လိုက်လေသည်။

လီတင်းက အရက်တစ်အိုး မှာလိုက်၏။

ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး အရက်သောက်မလို့လား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"ဟုတ်တယ်လေ ... အရက်မှာမှတော့ သောက်မလို့ပေါ့ကွ"

ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး ... ဆရာက အရက်သောက်တာ မကြိုက်ဘူးဗျ"

"ဟား ဟား ဟား"

လီထင်းက ရယ်မောလိုက်သည်။

"ငါ အရက်သောက်တာကို ဆရာက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်

မှာလဲကွ၊ ငါ့ဘြဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ... မင်းက ဆရာ့ဆီကို သွားပြီး ချောက်တွန်းရင်တော့ မပြောတတ်ဘူး"

ကျင်းစန်းက ...

"ဟာ ... ကျွန်တော် ဒီလိုမလုပ်ပါဘူးဗျာ"

လီထင်းက ...

"မပြောနိုင်ဘူးလေ၊ ဆရာက သိုင်းပညာကို အတူတူ သင်ပေးတာတောင် မင်းက တီထွင်တတ်သေးတာပဲ မဟုတ်လား"

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

"ဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်က အနိုင်လိုချင်လို့ တမင် အဆန်းထွင်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင်ရင်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ သိုင်းကွက်တွေဟာ အတူတူဖြစ်နေတော့ သာချင်းသာရင် အစ်ကိုကြီးက သာမယ်လို့လည်း ယုံကြည်ထားခဲ့ပါတယ် ...၊

ဒါပေမဲ့ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းကွက်ကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုရတဲ့အပြင် အစ်ကိုကြီး အသုံးပြုတာကိုလည်း မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့နေရတော့ ဒီသိုင်းကွက်တွေဟာ လိုအပ်သလို ပေါင်းစပ်အသုံးပြုနိုင်ရင် ပိုပြီးအစွမ်းထက်မယ်လို့ တွေးမိတာနဲ့ မစဉ်းစား[illegible] အသုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချကြည့်လိုက်မိတယ်”

လီထင်းက ...

“အေးလေ ... မင်းကတော့ သူရဲကောင်းဖြစ်သွားတာပေါ့”

“ဗျာ”

လီထင်းက ...

“ငါကတော့ ကောင်းကောင်းကြီး အရှက်ကွဲခဲ့ရတာပေါ့ကွာ”

သူက အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်နေသည်။ အရက်ဝင်သွားလျှင် မူးယစ်လာသည်။ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့လာသည်။ ရင်ထဲမှ မကျေနပ်မှုများလည်း ပေါက်ကွဲလာလေတော့သည်။

ကျင်းစန်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

“အစ်ကိုကြီးအပေါ်မှာ စော်ကားလိုစိတ် လုံးဝမရှိတာ အမှန်ပါပဲ ... ကျွန်တော် သစ္စာဆိုဝံ့ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ရဲ့ မဆင်မခြင်လုပ်ရပ်ကြောင့် အစ်ကိုကြီးအတွက် ထိခိုက်နစ်နာခဲ့ရတယ်ဆိုရင် ပေးချင်တဲ့အပြစ်ပေးပါ ... ကျွန်တော် ခံယူပါမယ်”

ဝမ်းနည်းသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား”

လီထင်းက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ဆိုင်ရှင်နှင့် ဆိုင်လုလင်များကပင် လှည့်ကြည့်လာလေသည်။

လီထင်းသည် ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြီးလျှင် ...

“ဖြစ်ရလေ ညီလေးရယ် ... မင်းကို အပြစ်ပေးရအောင် ကျုပ်က ဆရာမှမဟုတ်တာ၊ ဆရာက မင်းကို အပြစ်မပေးတဲ့အပြင် ချီးကျူးထောပနာ ပြုလိုက်သေးတယ် မဟုတ်လား”

“အစ်ကိုကြီးရယ်”

ကျင်းစန်းက ညည်းတွားလိုက်လေသည်။ လီထင်းက အရက်တစ်အိုးလုံး တက်တက်စင်ပြောင်အောင် သောက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကြည့်နေ၏။ လီထင်းက မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့် ...

“မင်းက သိပ်တော်တယ်၊ ငါကတော့ လောကပေါ်မှာ အညံ့ဖျင်းဆုံး လူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ၊ ရှင်းရှင်းပြောလိုက်မယ် ... မင်းရဲ့မျက်နှာကို တွေ့မြင်နေရင် ငါ့ကိုယ်ငါ အဆုံးစီရင်ချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာနေပြီကွာ၊ ကဲ ... မင်း သွားတော့ရော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းမယ်”

ဟု ခက်ထန်စွာ ပြောလာလေသည်။

“အစ်ကိုကြီး ... ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”

ကျင်းစန်း ညည်းတွားလိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

“မင်းမသွားရင် ငါသွားမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။

အမှန်တော့ လီထင်းသည် အရက်သောက်တတ်သူ မဟုတ်ပါချေ။

သူသည် စိတ်ညစ်ကာ အရက်ဖြင့် ဖြေသိမ့်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်း နားလည်ထားလေသည်။

သူတို့၏ပညာကို စမ်းသပ်သည့်သဘောဖြင့် ရှောင်ကောင်းက ယှဉ်ပြိုင်ခိုင်းသည်တွင် အရေးနိမ့်သွားသဖြင့် အကြီးအကျယ် အရှက်ရကာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားကြောင်း ထင်ရှားနေတော့သည်။

သူတို့သည် ပညာသင်ဘက်များဖြစ်ကြသည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ညီအစ်ကိုအရင်းပမာ ချစ်ခဲ့ကြသည်။

ရှောင်ကောင်းထဲတွင် နေထိုင်ခဲ့စဉ်ကာလတစ်လျှောက် နှစ်

ယောက်သား မမေ့နိုင်စရာအကြောင်းကိစ္စများစွာ ရှိခဲ့လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် လီထင်းကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

လီထင်းသည် မင်းမသွားလျှင် ငါသွားမည်ဟု ပြောကာ ထရပ်လိုက်လျှင် အရက်မူးနေသည့်အရှိန်ဖြင့် ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားသည်။

လဲကျလုမတတ် ဖြစ် သွားလေသည်။

“အစ်ကိုကြီး”

ကျင်းစန်းက ချက်ချင်းထရပ်လိုက်ပြီး လီထင်းကို ဖေးမလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

“ဖယ်စမ်း ... ငါ့ကိုမကိုင်နဲ့”

ဟု ငေါက်ကာ ကျင်းစန်း၏လက်ကို ပုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ယခု လီထင်းအား ဖျောင်းဖျ၍ရမည်မဟုတ်ဘဲ မိမိရှိနေပါက အခြေအနေ ပိုဆိုးသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်း နားလည်သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ကြောင့် ...

"အစ်ကိုကြီး မသွားပါနဲ့ဗျာ၊ သွားစရာရှိရင် ကျွန်တော် သွားပါ့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

"မင်း သွားမယ် ... ဟုတ်လား၊ ကောင်းတယ် ... သွား၊ မင်းရဲ့မျက်နှာကို ငါမကြည့်ချင်တော့ဘူး၊ ငါ့ရှေ့က ထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ"

ဟု ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက စိတ်မဆိုးပါ။

"အင်း ... အစ်ကိုကြီးဟာ ဆရာ့ရှေ့မှာ အရှက်ကွဲသလိုဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ဒီလိုဖြစ်အောင် ငါလုပ်လိုက်မိသလို ဖြစ်သွားတာပဲ၊ တစ်နေ့ကျရင် သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာရမယ်လို့ ရည်ရွယ်ချက် ကြီးကြီးမားမားထားခဲ့တဲ့ အစ်ကိုကြီးဟာ သူ့ထက် နောက်ကျပြီး ပညာသင်ခဲ့ရတဲ့ ငါ့ကိုတောင် အရေးနိမ့်သွားတယ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်များ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲလိုက်လေမလဲ ...၊

ငါကိုယ်တိုင်လည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့ နေရာမှာရှိရင် ဒီလိုခံစားရမှာပဲ၊ ဆရာ့ရှေ့မှာ မျိုသိပ်ထားရသမျှ အခု အရက်မူးလာတော့မှ ပေါက်ကွဲလာတာ၊ အစ်ကိုကြီး သနားပါတယ် ... ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ"

အမျိုးမျိုး တွေးတောစဉ်းစားရင်း ငေးငိုင်နေမိလေသည်။

လီထင်းက ...

"ဟေ့ကောင် ... မင်း ခုထိ မသွားသေးဘူးလား"

ဟု အော်ငေါက်လာပြန်လေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော်သွားပါ့မယ်၊ မသွားခင် အစ်ကိုကြီးကို ဂါရဝပြုပါရစေ"

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် လီထင်းရှေ့တွင် ဒူးထောက်ချရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက လက်မခံဘဲ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်သို့ဆုတ်လိုက်၏။

"ဟေ့ကောင် ... ငါ့ကို ဂါရဝပြုစရာမလိုဘူး၊ ငါ့ကို အရှက်ခွဲပြီးတဲ့နောက် မင်းနဲ့ငါ ဘာမှ ပတ်သက်စရာအကြောင်း မရှိတော့ဘူးကွ၊ ခုချက်ချင်း ထွက်သွားစမ်း"

ဟု ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်လုလင်များက သူတို့အား အကဲခတ်ကြည့်နေကြ၏။

ဆိုင်ထဲသို့ အတူတကွ ဝင်ရောက်လာကြပြီး စားသောက်ပြီးမှ အချင်းချင်း စကားများနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင့်စန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး သိပ်ပြီးဒေါသထွက်နေပြီ၊ အခုချိန်မှာ ငါ ရှောင်နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မှာပဲ၊ အစ်ကိုကြီး အရက်မူးပြေသွားမှ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး တောင်းပန်ရမယ်"

ဟု တွေးကာ ...

"ကောင်းပါပြီ အစ်ကိုကြီး ... ကျွန်တော် သွားပါတော့မယ်"

စကားဆုံးလျှင် စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ဆိုင်အပေါက်ဝသို့ရောက်လျှင် ...

"အရက်တစ်အိုး ယူလာခဲ့စမ်း"

လီထင်း၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

ကျင်းစန်း ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်သွား၏။

သို့သော် နောက်လှည့်လိုက်လျှင် အခြေအနေ ပို၍ဆိုးဝါး

သွားနိုင်ကြောင်း တွေးမိပြီး လေးလံဖင့်နွဲ့သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းထွက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထိတ်တလန့်

ကျင်းစန်းသည် စားသောက်ဆိုင်ကလေးအား ကျောခိုင်းကာ ထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

သို့သော် သူက အဝေးသို့ထွက်သွားခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

လီထင်းက အရက်မူးနေ၍သာ သူ့အား ပြောဆို မောင်းထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အမူးပြေသွားလျှင် အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြကာ တောင်းပန်လိုက်ပါက သူတို့ ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားမည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းကို ခြေလှမ်းမှန်မှန် စီးနင်းလာခဲ့ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်လျှင် လမ်းဘေးတောအုပ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်လေ ာည်။

အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ မြင်းကို ချည် ာဝင်ထားလိုက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးဝင်ထိုင်ကာ အနားယူလိုက်

လေသည်။

တောအုပ်ထဲသို့ ရောက်နေသည်ဖြစ်၍ လမ်းပေါ်မှ ဖြတ်သန်းသွားကြသူများက သူ့အား ရုတ်တရက် တွေ့မြင်ကြမည်မဟုတ်ချေ။

သူကသာ သစ်ပင်များကြားမှနေပြီး လမ်းပေါ်မှ ဖြတ်သန်းလာနေကြသူများအား အတိုင်းသား တွေ့မြင်နေရလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် မြင်းခွာသံကြားရလေတိုင်း လီထင်းများဖြစ်နေမလားဟု ဂရုစိုက်ကြည့်မိလေသည်။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားသည်။

လီထင်း၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မတွေ့ရသေးပါ။ ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်မိလေသည်။

"အစ်ကိုကြီးဟာ အရက်တစ်အိုးပြီးတစ်အိုး မှာသောက်ပြီး ဆိုင်ထဲမှာ မူးလဲနေတော့မှာ သေချာတယ်"

လီထင်းအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။

ထိုစဉ် ...

'ခွပ် ခွပ်'

'ခွပ် ခွပ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုန်းစိုင်းစီးနင်းလာနေသော မြင်းခွာသံများကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းက ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်စဉ်မှာပင် မြင်းစီးသမားများသည် မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုမြင်းစီးသမားများသည် အခြားသူများကဲ့သို့ တောလမ်းအတိုင်း ဖြတ်သန်းသွားကြခြင်း မရှိဘဲ တောလမ်းပေါ်မှ ဖဲ့ဆင်းကာ တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း အံ့သြသွားလေသည်

"သူတို့ တောအုပ်ထဲကို ဝင်လာကြပါလား ... ဘာလုပ်ကြမလို့ပါလိမ့်"

ထိုမြင်းစီးသမားများကား သူ့အား တွေ့မြင်သွားခြင်း မရှိပါချေ။

သူတို့သည် အရေးကြီးသောကိစ္စတစ်ခုကြောင့် အလောတကြီး ဖြစ်နေကြပုံရှိလေသည်။

ကျင်းစန်းနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် မြင်းများကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး အသီးသီး မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်ကြသည်။ ကျင်းစန်းက အ...တ်မထင် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုလူလေးယောက်မှာ ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများ ဝတ်ဆင်ထားကြလေသည်။ လူတိုင်း ကိုယ်စီ ဓားလှံလက်နက်များ ဆောင်ထားကြ၏။

သိုင်းလောကတွင် ကျင်လည်ကျက်စားနေကြသော သိုင်းသမားများဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သိုင်းသမားလေးယောက်ကိုကြည့်ရင်း ...

"ဒီလူတွေ အလောတကြီးဖြစ်နေကြတာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိမယ်၊ ဘယ်လိုကိစ္စများပါလိမ့်"

ဟု ထပ်မံတွေးတော စိတ်ဝင်စားလာလေသည်။

ထိုလူ လေးယောက်ကား ကျင်းစန်းကို သတိမပြုမိကြချေ။

သူတို့သည် လက်နက်များကို ပြင်ဆင်လိုက်ကြပြီး တစ်ယောက်က ...

"ကျုပ် ကြားခဲ့ရတဲ့ သတင်းအတိုင်းဆိုရင် သူတို့ ဒီကိုလာမှာ သေချာတယ်၊ ဒီအခွင့်အရေးကို အလွတ်ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး"

ဟု ပြောလာလေသည်။

ကျန်သုံးယောက်က ခေါင်းညိတ်ထောက်ခံလိုက်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီ မြေခွေးအိုကြီး သိုင်းလောကမှာ ပြန်ပေါ်လာတာ ကောင်းတဲ့လက္ခဏာ မဟုတ်ဘူး"

"သူ့ကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ရမယ်၊ ဒါမှ သူ ဘယ်လို ခြေလှမ်းလှမ်းတယ်ဆိုတာ သိနိုင်မှာ"

"အန္တရာယ်တော့ များတယ် ... သတိထားကြပါ၊ တကယ်လို့ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာပေါ်ပေါက်လာရင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ငံ့စရာမလိုပါဘူး၊ ကိုယ်လွတ်ရန်းသွားကြပါ၊ အရေးအကြီးဆုံးက မြေခွေးအိုအကြောင်း သိုင်းလောကမှာ သတင်းဖြန့်ဖို့ပဲ"

ဟူ၍လည်း တစ်ယောက်တစ်ခွန်းပြောလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ဖြတ်သန်းကာ တောအုပ်အတွင်းပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

ကျင်းစန်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာပါသည်။

မြင်တွေ့လိုက်ရသော သိုင်းသမားလေးယောက်၏ ပြောစကားများအရ သိုင်းလောက၏ အရေးကြီးသောကိစ္စတစ်ခုကြောင့် လှုပ်ရှားနေကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

ထို့အပြင် မြင်းစီးသမားလေးယောက်၏ ကိုယ်ဖော့ပညာကို အဆင့်တန်းမြင့်လှကြောင်းလည်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာလေသည်။

"သူတို့နောက်ကို လိုက်သွားပြီး အကဲခတ်ကြည့်တာ မမှားပါဘူး"

ဟု တွေးကာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

ထိုလူလေးယောက်နောက်သို့ လိုက်သွားခါနီးတွင် သိုင်းပညာသင်ကြားခဲ့စဉ်က ဆရာဖြစ်သူ မှာကြားခဲ့သည့်စကားများကို ပြန်လည်ကြားယောင်လာမိလေသည်။

"သိုင်းပညာသင်ရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ ပညာနဲ့ သိုင်းလောကအကျိုး၊ အများအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ဖို့ပဲ ဖြစ်တယ်၊ သိုင်းပညာကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်အသုံးမပြုဘူး၊ မကောင်းသူပယ် ကောင်းသူကယ်ရမယ်၊ မတရားတာတွေ့ရင် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်ဘူးလို့ဆိုပြီး လက်ပိုက်ကြည့်မနေရဘူး၊ သိုင်းလောကကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ သိုင်းသမားဆိုးတွေကို နှိမ်နင်းပစ်ရမယ်"

ယခု သိုင်းလောကနှင့်ပတ်သက်သော ထူးခြားမှုတစ်ခုကို တွေ့ရပြီဖြစ်ရာ ကျင်းစန်းမနေနိုင်တော့ဘဲ တိတ်တဆိတ်လိုက်သွားမိခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်။

ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားသူလေးယောက်သည် တော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အုပ်အတွင်းပိုင်းသို့ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကို ဝိုးဝှေ့ကာ ဝင်ရောက်သွားကြလေသည်။

ကျင်းစန်းက တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားရင်း အကြံတစ်ခုရလာလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ...

"ဟိတ်"

အသံတစ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး မြေပေါ် ခြေဆောင့်ကာ အပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားလေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မီးခိုးတန်းတစ်ခုပမာ အပေါ်သို့ ထိုးတက်သွားကာ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်းက သစ်ပင်ပေါ်မှ ကြည့်လိုက်သောအခါ တောတိုးသွားသော သိုင်းသမားလေးယောက်အား အတိုင်းသား တွေ့မြင်နေရလေသည်။

ကျင်းစန်း ပြုံးလိုက်သည်။

ထိုသစ်ပင်ပေါ်မှနေပြီး အခြားသစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ ခုန်ကူးလိုက်လေသည်။

ရှဉ့်တစ်ကောင်ပမာ သစ်ပင်တစ်ပင်မှတစ်ပင် ခုန်ကူးရင်း

သိုင်းသမားလေးယောက် နောက်သို့ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါသွားရာ မကြာမီ တောအုပ်မြေ ကွက်လပ်တစ်ခု ရှိနေသည်ကို လည်းကောင်း၊

ထိုမြေကွက်လပ်၌ သစ်လုံးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အိမ်ကလေးတစ်လုံး ရှိနေသည်ကိုလည်းကောင်း တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သိုင်းသမားလေးယောက်သည် သစ်လုံးအိမ်လေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကြား တိုးဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် ထိုသစ်လုံးအိမ်လေးအား တိတ်တဆိတ် ချောင်းကြည့်ရန် ကြံရွယ်ကြကြောင်း ကျင်းစန်း ချက်ချင်းသဘောပေါက်လိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ...

သူလည်း ရှေ့ဆက်မသွားတော့ဘဲ သစ်လုံးအိမ်ကလေးကို လည်းကောင်း၊ သိုင်းသမားလေးယောက် ပုန်းအောင်းနေသော ချုံပုတ်ကြီးကိုလည်းကောင်း တွေ့မြင်နိုင်သည့် သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်မှ နေပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေလိုက်လေတော့သည်။

မကြာပါချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် စိမ်းလန်းသော သစ်ပင်ကြီးများ၊ ချုံပုတ်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

လေဖြေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသောအခါ သစ်ရွက်များ လှုပ်သွားကြသလို ချုံပုတ်များလည်း ယိမ်းနွဲ့သွားကြလေသည်။

အဝေးမှ ငှက်ကလေးတစ်ကောင်၏ ဘာသာဘာဝ တေးဆိုသံကို အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။

သိုင်းသမားလေးယောက်သည် ချုံပုတ်ထဲ၌ ပုန်းအောင်းနေကြပြီး တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ကြ...။

သစ်လုံးအိမ်ကလေးမှာလည်း ငြိမ်သက်၍ နေလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ အကဲခတ်ကြည့်ရင်း ထူးခြားမှုမတွေ့သဖြင့် စိတ်ပျက်လာလေသည်။

"ငါ လိုက်လာတာ မှားပြီထင်တယ်၊ တော်ကြာ ... အစ်ကိုကြီး ထွက်သွားမှခက်မယ်"

ဟုတွေးရင်း နောက်ကြောင်း လှည့်ပြန်လိုစိတ်များပင် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ...

'ဟူး ဟူး'

အဝတ်အစားလေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် အလွန်နားပါးသဖြင့် လူတစ်ယောက် ပြေးလွှားလာနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ တရိပ်ရိပ်ပြေးလာနေသည့် လူရိပ်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သောအခါ သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ထိုလူရိပ်သည် သစ်လုံးအိမ်ကလေးရှိရာ မြေကွက်လပ်သို့ ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

ကျင်းစန်း သူ၏လှုပ်ရှားမှုကိုမြင်လျှင် မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်တော့ပါချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုယ်ဖော့ပညာ အတော်ကောင်းပါလား"

ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်မိတော့သည်။

မြေကွက်လပ်ကို ရောက်လာသူကိုလည်း သေသေချာချာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုလူအား ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရလျှင် အံ့သြသွားရပြန်လေသည်။

"ဟင် ... မိန်းကလေးပါလား"

မှန်ပေသည်။

ထိုလူမှာ ကျင်းစန်းနှင့် သက်တူရွယ်တူခန့်ရှိ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် အနီရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။

တင်းမာခက်ထန်သည့်အသွင် ရှိသော်လည်း ချောမော လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပေသည်။

သူမသည် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ကိုယ်ဖော့ပညာ တော်နေသဖြင့် ကျင်းစန်း စိတ်ဝင်စားသွားကာ လီထင်းကိုပင် မေ့လျော့

သလို ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

ထိုမိန်းကလေးအား သူ့နည်းတူ ချုံပုတ်ထဲမှ သိုင်းသမား လေးယောက်ကလည်း အကဲခတ် ကြည့်နေလိမ့်မည်ဟု သတိပြုမိထားပါ၏။

ထိုလူလေးယောက်တွင် မည်သို့သောအကြံအစည် ရှိနေကြပါသနည်း။

အနီရောင်ဝတ် မိန်းကလေးအား ဒုက္ခပေးကြမည်လော။

ကျင်းစန်း စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ဆက်လက်အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်မိလေတော့သည်။

မိန်းကလေးသည် မြေကွက်လပ်သို့ရောက်လျှင် ခြေလှမ်း ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

သစ်လုံးအိမ်ကလေးဆီသို့ မျက်နှာမူရင်း ...

"ကျားဘီလူး ... ညည့်သည်ရောက်လာတာကိုတောင် ရှင်က ထွက်ပြီးမကြိုဆိုတော့ဘူးလားရှင်"

ကြည်လင်ပြတ်သားသောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

သူမ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

"ဘယ်သူလဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသံအောအောကြီးနှင့်အတူ သစ်လုံးအိမ်ကလေးထဲမှ လူ တစ်ယောက် လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ သန်မာထွားကျိုင်းသော လူသန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

မျက်လုံးပြူးပြူး၊ မျက်နှာလေးတောင့်စပ်စပ်၊ မုတ်ဆိတ် ကျင်စွယ်များ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ရှိကာ ရုပ်ဆိုးပြီး ကြောက်စရာ ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူသည် အနီရောင်ဝတ် မိန်းမချောလေးကို မြင်လျှင် ခြေလှမ်းရပ်သွားကာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေ သည်။

သစ်ပင်ပေါ်မှ ချောင်းကြည့်နေသော ကျင်းစန်း၏ စိတ်ထဲ မှ ရွှေမင်းသမီးလေးနှင့် ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် ရင်ဆိုင်တွေ့နေရ သည်ဟူ၍ ထင်ယောင်မိတော့သည်။

မိန်းကလေးကလည်း လူသန်ကြီးအား ပြန်လည်အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ...

"ကျားဘီလူး ... ရှင်ဟာ ဒီနေရာမှာ ပုန်းအောင်းပြီး လူတွေ ကို ရှောင်နေခဲ့တာ ဆယ်နှစ်ဆယ်မိုး မကတော့ဘူး မဟုတ်လားရှင့်၊

ညှော်သည်အဖြစ် ကျွန်မရောက်လာတာကို ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုသင့် ပါတယ်၊ အိမ်ထဲဝင်ဖို့ မဖိတ်ခေါ်တော့ဘူးလားရှင့်"

ကျားဘီလူးဆိုသော လူသန်ကြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား ၏။

"မင်းက ငါ့နာမည်ကို သိတယ် ... ဟုတ်လား၊ ငါ ဒီနေရာ မှာ ပုန်းနေတာကို သိတယ် ... ဟုတ်လား"

ဟု အံ့ဩသောလေသံဖြင့် ပြောလာ၏။ အနီရောင်ဝတ် မိန်းကလေး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ရှင်ဟာ လူထဲက လူတစ်ယောက်ဆိုတာ မမေ့နဲ့ဦးလေ၊ တောထဲတောင်ထဲမှာ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ပေမယ့် ရှင့်အတွက် လိုအပ် တဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကိုတော့ မြို့မှာသွားဝယ်ရတာပဲ မဟုတ်လား၊ ရှင်ကသာ တစ်နေရာတည်း တစ်ဆိုင်တည်းကို ပုံမှန် မသွားဘူး၊ မဝယ်ဘူးဆိုရင် ရှင့်အကြောင်း ဘယ်သူက သိနိုင်တော့ မှာလဲ၊ ခုတော့ ကျင်ဗုက်မြို့ကိုပဲ ရှင်သွားတယ်၊ ဟုတ်စျေးဆိုင်မှာပဲ ပစ္စည်းဝယ်တယ်၊ ဒီတော့ ဖောက်သည်ဖြစ်နေတဲ့ ရှင့်ရဲ့အကြောင်းကို စုံစမ်းလို့ရခဲ့တာပေါ့"

လူတစ်ယောက်သည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လူမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင် ပုန်းအောင်းနေမည်ဆိုပါလျှင် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ လိုအပ်သောအခါ တစ်မြို့တည်းသို့ ပုံမှန်မသွားသင့်ပါ။ ဈေးဆိုင် တစ်ဆိုင်တည်း၌ ပုံမှန်မဝယ်သင့်ပါ။

ယခုတစ်ခေါက် အရှေ့ဘက်အရပ်ရှိ မြို့သို့သွားလျှင် နောက်တစ်ခေါက်တွင် အနောက်ဘက်အရပ်ရှိ မြို့သို့သွားသင့်ပေသည်။ ဈေးဆိုင်ကိုလည်း တစ်ဆိုင်မှတစ်ဆိုင် ပြောင်း၍ ဝယ်ယူသင့်ပေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ခြေရာဖျောက်ပြီးသားဖြစ်သွားပြီး မည်သူမျှ ခြေရာခံနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

လူမသိအောင် ပုန်းအောင်းနေပြီးမှ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း လိုအပ်သောအခါ မြို့တစ်မြို့သို့ အစဉ်တစိုက်သွားပြီး ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲ၌ ပုံမှန်ဝယ်ယူမည်ဆိုပါက ကြာလျှင် ခြေရာခံမိသွားကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကျားဘီလူးဆိုသော လူသန်ကြီးသည် အနီရောင်ဝတ် မိန်းကလေး၏အသံကိုကြားလျှင် မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားလေသည်။

“မင်း မင်းက ကျုပ်အကြောင်းကိုလိုက်ပြီး စုံစမ်းနေတာ ဟုတ်လား ... ဘာကြောင့်လဲ”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ မိန်းကလေးက ...

“ရှင့်ဆီမှာရှိနေတဲ့ တြိဂံရွှေပြားကြောင့်ပေါ့ရှင်”

ဟုပြောလေသည်။ ဤတွင် ...

“ဘာပြောတယ်”

ကျားဘီလူး ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

လက်သီးနှစ်ဖက်ကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်သည်။

မိန်းကလေးအား တိုက်ခိုက်တော့မည့်သဘော ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင် ကျင်းစန်း စိုးရိမ်ပူပန်လာလေသည်။

“ဒီမိန်း လေး ဒုက္ခရောက်တော့မှာပဲ”

ဟုလည်း တွေးမိလေသည်။

မိန်းကလေးသည်ကား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း စိုးစဉ်းမျှ မရှိချေ။

“ရှင်က တြိဂံရွှေပြားကို အသာတကြည်ထုတ်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်မ အေးအေးဆေးဆေး ပြန်သွားပါ့မယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင်တော့”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူမသည် စကားကိုတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်ပြီး ကျားဘီလူးအား ခပ်စိန်းစိန်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"အာဂမိန်းကလေးပါလား၊ သူက မကြောက်တဲ့အပြင် ပြန်ပြီးတောင် ခြိမ်းခြောက်နေလိုက်သေးတယ်"

မိန်းကလေးနှင့် ကျားဘီလူးတို့ ဆက်နွယ်နေပုံကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားသွားတော့သည်။

ကျားဘီလူး၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

"ဟေ့ မင်းဘယ်သူလဲ ... ပြောစမ်း"

မိန်းကလေး ရယ်မောလိုက်သည်။

"ကျွန်မနာမည် ကြည်လင်းလို့ခေါ်တယ်၊ ကျွန်မအဘိုးကတော့ စိတ်ထဲကြည်လင်ရင် လင်းလင်းလို့ခေါ်တယ်၊ စိတ်မကြည်ရင်တော့ သရဲမလေးလို့ ခေါ်တတ်တယ်ရှင့်"

သူမ၏စကားကြောင့် ကျင်းစန်းလည်း ပြုံးလိုက်မိလေသည်။

ကျားဘီလူးက ...

"ကြည်လင်း ... ဟုတ်လား၊ ဒီနာမည် တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး၊ မင်းရဲ့အဘိုးကကော ဘယ်သူလဲ ... ပြောစမ်း"

အနီရောင်ဝတ် မိန်းကလေး (ဝါ) ကြည်လင်း ခေါင်းခါလိုက်လေသည်။

"မပြောနိုင်ဘူး"

"ဘာကွ"

"ရှင့်ကို ကျွန်မအဘိုးနာမည် ပြောပြဖို့ မတန်သေးဘူး"

"မင်း မင်း"

ကြည်လင်း၏ ခပ်နှိမ်နှိမ်ပြောလိုက်သောစကားကြောင့် ကျားဘီလူး ဒေါပွသွားလေတော့သည်။ ကြည်လင်းအား စားမတတ် ဝါးမတတ် စိုက်ကြည့်ရင်း ...

"ကျုပ်က မင်းရဲ့အဘိုးကို ဂရုစိုက်နေရမှာလား၊ ကျုပ်ကို စော်ကားမော်ကားပြောတဲ့အတွက် မင်းကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမဦးမယ်"

ဟု အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။ ကြည်လင်းက ...

"ရှင့်ရဲ့ကျားနိုင်လက်ဝါးသိုင်းကို ကျွန်မကြောက်နေမယ်ထင်လို့လား၊ သူများတွေ ရှင့်ကိုအထင်ကြီးကြပေမယ့် ကျွန်မ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ လုံးဝအထင်မကြီးဘူး၊ ကဲ ... အသက်မသေချင်ရင် ကြိုက်ရွေးပြားကို အေးအေးဆေးဆေး ထုတ်ပေးပေတော့"

ကျားဘီလူးက သူမ၏တောင်းဆိုချက်အား တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက်လေတော့သည်။

"ယား"

ကျားဘီလူးသည် ဗြဲသံပေးကာ ကြို့လင်းအားတိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထွားကျိုင်းလှသဖြင့် နှေးကွေးလေးလံမည် ထင်ရသော်လည်း တကယ်တမ်း လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ မယုံနိုင်စရာကောင်းလောက်အောင်ပင် လျင်မြန်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ချက်ချင်းပင် ကြို့လင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး လက်ဝါးဖြင့် တအားရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ဟူး'

ပြင်းထန်သောလေတိုးသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကျားဘီလူး၏ တိုက်ခိုက်မှုအရှိန် ပြင်းထန်လှကြောင်း ချောင်းကြည့်နေသည့် ကျင်းစန်း ခန့်မှန်းမိလေသည်။

လက်ဝါးတစ်ချက် အရိုက်ခံရပါက ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများပင် စိစိညက်ညက် ကျေမွသွားနိုင်လောက်ရကား နုနယ်သောမိန်းကလေး ကြို့လင်းအရွယ်ကား ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပြီ။

ကျင်းစန်းသည် စိုးရိမ်စိတ်ဝင်လာပြီး ကြို့လင်းအား အော်ဟစ် သတိပေးလိုစိတ်များပင် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော် ...

ကြို့လင်းသည် ကျားဘီလူး၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို မမှုဘဲ ပွတ်ကာသီကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီးလျှင် နောက်ကျောသို့ ရောက်ရှိသွားကာ ကျားဘီလူး၏တင်ပါးအား ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကျင်းစန်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

"သွားစမ်း"

'ဖုန်း'

ကျားဘီလူး ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ရှေ့သို့ ဟပ်ထိုးလဲကျမလို ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

ကြို့လင်းက ရယ်မောလိုက်သည်။

"ရှင့်ရဲ့ မလောက်လေးမလောက်စားပညာလေးနဲ့ ခေါင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမာချင်းစမ်းပါနဲ့၊ တြိဂံရွှေပြားကို အေးအေးဆေးဆေး ထုတ်ပေးစမ်းပါ”

ဟု ပြောလိုက်သေး၏။ ကျားဘီလူး၏မျက်နှာကြီး နီရဲသွားလေသည်။

“ခွေးမလေး … ဒီကနေ့ နင့်ကိုသတ်ပစ်ရမှ ငါကျေနပ်မယ်၊ သေဖို့သာပြင်ထားပေတော့”

အော်ငေါက်ရင်း လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို အဆက်မပြတ် ဝေ့ယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဟူး ဟူး ဟူး’

လေတိုးသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ပြင်းထန်သော လေပွေလှိုင်းများသည် ကြိုးလင်းထံသို့ တိုးဝင်သွားလေသည်။

လက်ဝါးရိပ်များသည်လည်း သူမတစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံသွား၏။

ကျားဘီလူးက မိန်းကလေးအား အသေသတ်ရန် ကြိုးစားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျင်းစန်းမှာ မိမိကိုယ်တိုင် ကျားဘီလူးအား ရင်ဆိုင်ရလျှင်

သက်သာမည်မဟုတ်ကြောင်း တွေးမိသည့်အပြင် ကြိုလင်း ရင်ဆိုင်နိုင်ပါမည်လောဟု ပူပန်လာသည်။

ထိုစဉ် …

“သွားစမ်း”

ကြိုလင်း၏ အော်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူမသည် နောက်ဆုတ်မသွားသည့်အပြင် ရှေ့တိုးကာ ကျားဘီလူးနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုများသည် လျှင်မြန်လွန်းလှသဖြင့် လူရိပ်များ ရောထွေးသွားလေသည်။

‘ဝုန်း’

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျားဘီလူး အဝေးသို့လွင့်စဉ်သွားသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့၏။

✹

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျားဘီလူး၏ ကြီးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီး မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားသောအခါ ဝုန်းခနဲမြည်သံနှင့်အတူ မြေကြီးများပင် သိမ့်ခနဲ တုန်ခါသွားသည်ဟုပင် ထင်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

နုနယ်လှသော မိန်းကလေးကြို့လင်းက လူသန်ကြီး ကျားဘီလူးအား မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း အနိုင်ယူလိုက်သည် မဟုတ်ပါလား။

ကျားဘီလူးသည် မြေပေါ်လဲကာ မလှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားလေသည်။

ကြို့လင်းသည် ကျားဘီလူးထံသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်သည်။

မလှုပ်မယှက်ဖြစ်နေသည့် ကျားဘီလူးအား ခေါင်းငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဒါကြောင့် ရှင်ဟာ ရှင့်အစ်ကို ကျားနက်လောက် အစွမ်းအစမရှိဘူးလို့ ဘိုးဘိုးက ပြောတာပေါ့၊ ရှင့်အစ်ကိုကြောင့်သာ တြိဂံရှေပြား ရှင့်ဆီရောက်လာတာ၊ ရှင်နဲ့မတန်ဘဲ ဘာကြောင့် ယူထားချင်ရတာလဲ၊ ကဲ ကဲ ... ကျွန်မကို ပေးလိုက်ပါတော့"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

"မင်း မင်း"

ကျားဘီလူးသည် အထိတ်တလန့် ရေရွတ်ကာ လူးလိမ့်ထလာလေသည်။

ကြို့လင်းက ဓားထောက်လိုက်သည်။

"ရှင် အေးအေးဆေးဆေးပေးရင် ကောင်းမယ်"

"မပေးဘူး"

ကျားဘီလူးက ဒေါသတကြီး အော်လိုက်လေသည်။ ကြို့လင်းက ...

"ကောင်းပြီ"

စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ကျားဘီလူး၏ရင်ဝကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ဝုန်း'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် ကြိုလင်း အနိုင်ရလိုက်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာသွား၏။

သို့သော် ကြိုလင်းသည် ရှုံးနိမ့်နေသူအား ထပ်မံတိုက်ခိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဘဝင်မကျနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။

"သူ့ကိုကြည့်ရတာ တြိဂံရွှေပြားဆိုတာကို ရမယ်ဆိုရင် ဘာမဆို လုပ်ဝံ့တဲ့သဘောရှိနေပါလား"

မှန်ပေသည်။

ကြိုလင်းသည် ကျားဘီလူးနောက်သို့ လိုက်သွားပြီး ...

"ရှင် ဘယ်လောက်ခေါင်းမာနိုင်မလဲ ... ကြည့်သေးတာပေါ့"

ဟုပြောရင်း လက်ဝါးဖြင့် နှစ်ချက်ဆင့်ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ဝုန်း'

"အား"

ကျားဘီလူး မချိမဆံ့ အော်လိုက်လေသည်။ သူ၏နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်မှ သွေးများ စီးကျလာ၏။ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာ ရသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ကြိုလင်းသည် ကျားဘီလူး ဒဏ်ရာရသွားသည်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မည်သို့မျှ ခံစားရပုံမရှိချေ။

"တြိဂံရွှေပြားထက် ရှင့်အသက်က ပိုပြီး အဖိုးတန်တယ်လို့များ ရှင်ထင်နေသလား"

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ကျားဘီလူး မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ကြိုလင်းအား မယှဉ်နိုင်မှန်းသိ၍ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ကြိုလင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

"ရှင် ထွက်ပြေးလို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး"

စကားဆုံးလျှင် မြေပေါ်မှ ကျောက်ခဲလေးတစ်လုံးအား ကန်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ကျောက်ခဲလေးသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ပစ်လွင့်သွားပြီး ကျားဘီလူး၏ ညာဘက်ဒူးဆစ်အား ထိမှန်သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဝှစ်'

'ဒေါက်'

"အား"

ကျားဘီလူးက ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်ပြီး မြေပေါ် ဒူးထောက်ကျသွားလေတော့သည်။

ကြုံလင်းက ...

"တြိဂံရွှေပြားပေးပါ"

ဟု ထပ်မံတောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

ကျားဘီလူးသည် ဒဏ်ရာများမှ နာကျင်သောဝေဒနာကြောင့် မျက်နှာကြီးရှုံ့မဲ့ကာ အံကြိတ်ထားလေသည်။

ကြုံလင်းအမေးကို အဖြေမပေးချေ။

ကြုံလင်းက ...

"ကဲ ... ကျွန်မ နောက်ဆုံးမေးမယ်၊ ရှင် ပေးမလား၊ မပေးဘူးလား"

သူမ၏အသံသည် အေးစိမ့်နေပြီး ရက်စက်မည့် အငွေ့အသက်များ ပါဝင်နေကြောင်း ကျင်းစန်းသတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ကျားဘီလူး ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသည်။

ကြုံလင်းက ရက်စက်လိမ့်မည်ဆိုသည်ကို နားလည်ထားဟန် ရှိလေသည်။

"ကျုပ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးပါ၊ မင်းလိုချင်တာကို ကျုပ်ပေးပါ့မယ်"

ဟု တောင်းပန်တိုးလျှိုးလာလေတော့သည်။

ကြုံလင်း ပြုံးလိုက်လေသည်။

"ဒီလိုမှပေါ့ ... ကျွန်မက ရှင့်အသက်ကို လိုချင်တာမှမဟုတ်ဘဲ ... တြိဂံရွှေပြားကိုသာ လိုချင်တာပါ၊ ကဲ ဘယ်မှာလဲ ... ပေးပါ"

ကျားဘီလူးသည် အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားမှ အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ကို နှိုက်ယူကာ ကြုံလင်းထံ ပစ်ပေးလိုက်လေသည်။ ကြုံလင်းက အသာအယာပင် ဖမ်းယူထားလိုက်လေသည်။

အထုပ်ကလေးမှာ အပြာရောင်ပဝါဖြင့် ပစ္စည်းတစ်ခုအား ထုပ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကြုံလင်းက အပြာရောင်ပဝါကို အသာလှန်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေရောင် ဝင်းခနဲလက်သွားသည်ကို ကျင်းစန်း တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြို့လင်းသည် ထိုပစ္စည်းလေးအား ရရှိလိုက်သဖြင့် ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားပုံရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် မမျှော်လင့်သောပြောင်းလဲမှုဟာစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကျားဘီလူးသည် အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားမှာ သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လက်ဝါးပုံသဏ္ဌာန်လက်နက်တစ်ခုကို ထုတ်ယူကာ အလစ်အငိုက်ဖမ်းပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ ...

"ဟင်"

ကြို့လင်း လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

သူမသည် ရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

သို့သော် ကျားနာတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော ကျားဘီလူးသည် တစ်ချိန်လုံး အလစ်အငိုက်ဖမ်းနေပြီး ပိုင်ပြီထင်သည်နှင့် တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရကား ကြို့လင်း ရှောင်တိမ်းရန် မလွယ်တော့ချေ။

ကျားဘီလူး၏ ကျားလက်ဝါး သံမဏိလက်နက်ကြောင့်

ကြို့လင်း ဒုက္ခရောက်ရတော့မည်မှာ သေချာနေပါတော့သည်။

ကျောင်းစန်း မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

ကြို့လင်းအတွက် စိုးရိမ်သွားသော်လည်း လူချင်း အလှမ်းကွာဝေးနေသဖြင့် ကူညီနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။

ထိုစဉ် ...

"မင်းရဲ့ညဏ် ဒါ အကုန်ပဲလား"

အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လူရိပ်တစ်ခုသည် ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ပမာ ပျံဝဲရောက်ရှိလာ၏။

ထိုလူရိပ်သည် ကြို့လင်းနှင့်ကျားဘီလူးတို့နှစ်ယောက်ကြားသို့ တိုးဝင်သွား ပြီး ကျားဘီလူး၏ ကျားလက်ဝါးသံမဏိလက်နက်ကို လုယူလိုက်လေသည်။

"ဟင်"

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်ကြောင့် ကျားဘီလူး ထိတ်လန့်သွား၏။ ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ကြားဝင်လာသူက ...

"သေလိုက်စမ်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟုငေါက်ကာ ကျားလက်ဝါး သံမဏိလက်နက်ဖြင့်ပင် ကျားဘီလူး၏ရင်ဝသို့ ကုတ်ဆွဲချလိုက်လေသည်။

ထက်မြက်သောစားသွားများဖြင့် လှီးချခြင်း ခံလိုက်ရသည့် အလား ရင်ဝတွင် ဟက်တက်ကွဲသွားပြီး နီရဲသောသွေးများ ပန်း ထွက်လာလေသည်။

"အား"

ကျားဘီလူး မချိမဆံ့ အော်လိုက်သည်။

'ဝုန်း'

မြေပေါ်သို့ မြေပစ်လက်ပစ် ပြုတ်ကျသွားပြီး တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့ချေ။

ကျားဘီလူး သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

✹ ✹ ✹

ရက်စက်မှုသရုပ်

လေပြည်လေညင်း ဖွေ့ယမ်းတိုက်ခတ်လာသည်။

သစ်ရွက်ကလေးများ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျလာလေ သည်။

လေပြည်တွင် မွှေးကြိုင်သင်းပျံ့သော တောပန်းရနံ့များ လွင့်ပျံ့လာလေသည်။

သို့သော် ကျင်းစန်း၏ နှာခေါင်းထဲ၌ သွေးညှီနံ့များ ရနေ၏။

ကျားဘီလူး သေဆုံးသွားပြီဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ကျားဘီလူးအား ရှင်းပစ်လိုက်သူကို စိတ် ဝင်စားစွာ ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုလူမှာ ...

မီးခိုးရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ် လေသည်။ ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ပါးပါးရှိသည်။ လူသေအလောင်းကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟန်မူရာကင်းမဲ့သော မျက်နှာထားရှိသည်။

သူ၏မျက်လုံးများကား ဝင်းလက်ကာ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေသည်။

ထိုမျက်လုံးများတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း၊ သွေးအေးခြင်း၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း စသည့်အရိပ်အယောင်များ ထွက်ပေါ်နေသည်ဟု ကျင်းစန်း ထင်မှတ်ခံစားလိုက်ရသည်။

ကြုံလင်းသည် မြေပေါ်လဲကျနေသော ကျားဘီလူးအား ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် ကြည့်နေမိလေသည်။

သူမသည် မမျှော်လင့်ဘဲ အသက်ဘေးကြုံတွေ့လိုက်ရခြင်းကြောင့် မှင်တက်ကာ ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်ပမာ ဖြစ်သွားလေသည်။

'ခွမ်း'

အဘိုးအိုက လက်ထဲမှ ကျားလက်ဝါးသံမဏိလက်နက်ကို မြေပေါ်ပစ်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ကြုံလင်းကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ငါသာ အချိန်မီရောက်မလာရင် မင်းရဲ့တစ်ကိုယ်လုံး ဓားနဲ့မွှန်းထားသလို မရှုမလှ ခံလိုက်ရမှာပဲ၊ ကြုံလင်း ... မင်းကို ဘယ်လိုမှ စိတ်ချလို့ မရသေးပါလား"

အဘိုးအိုက မချင့်မရဲလေသံဖြင့် ကြုံလင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

"ကျွန်မ သတိလစ်သွားပါတယ် ဘိုးဘိုး"

သူမ၏အပြစ်ကို ဝန်ခံကာ ခေါင်းကလေး ငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ...

"သိုင်းလောကဆင်းလာပြီး သတိတစ်ချက် လစ်သွားတယ်ဆိုတော့၊ ဟင်း ... မပြောချင်ဘူး၊ ငါမှာထားတာအားလုံး မင်း မေ့ပစ်လိုက်တာပဲ မဟုတ်လား"

ကြုံလင်းက ...

"ကျွန်မ မမေ့ပါဘူး၊ သူ့ဆီက တြိဂံရွှေပြားကိုရတော့ သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက လိုချင်မက်မောနေကြတဲ့ ပစ္စည်းဟာ ဘယ်လိုပစ္စည်းမျိုးလဲဆိုတာကို သိချင်လို့ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်မိတာပါ"

အဘိုးအိုက ...

"မင်းက ဒီလိုလုပ်တော့ ကျားဘီလူးအတွက် အခွင့်အရေးရသွားတာပေါ့၊ သူ့ကို အရင်ဆုံး ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင် လုပ်ထားရမှာပေါ့၊ ခုတော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြံ့လင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"သူ့ကို အရင်ရှင်းလို့ မဖြစ်သေးဘူး၊ တော်ကြာ တြိဂံရွှေပြားကို မရရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"တြိဂံရွှေပြားက မင်းရဲ့လက်ထဲ ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား"

ကြံ့လင်းက ...

"အဲဒါ ဘိုးဘိုးခက်တာပေါ့၊ သူက အတုကြီးပေးခဲ့ရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ"

"ဟင်"

"ကျွန်မဟာ တြိဂံရွှေပြားရပြီဆိုပြီး သူ့ကို ရှင်းပစ်လိုက်ပြီးမှ အတုကြီးပေးမှန်းသိရရင် မခက်ဘူးလား၊ အစစ်ကို ဘယ်မှာသွားရှာရမလဲ၊ သူကလည်း ပြောနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးလေ"

အဘိုးအို လက်ကာပြလိုက်လေသည်။

"ကဲ ကဲ ... တော်ပါတော့၊ စကားတတ်တိုင်း ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ မင်းကို ငါ ယှဉ်မပြောနိုင်ပါဘူး"

ကြံ့လင်းအား အလျှော့ပေးလိုက်လေသည်။

ကြံ့လင်း ကျေနပ်သွားပြီး ပါးချိုင့်ခွက်ကလေးများ ပေါ်လာအောင်ပင် ပြုံးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ...

"ကဲ ... တြိဂံရွှေပြားကို ပြစမ်းပါဦး"

"ဟောဒီမှာပါ ဘိုးဘိုး"

ကြံ့လင်းက အပြာရောင်ပိုးပဝါဖြင့် လုပ်ထားသော အထုပ်လေးကို ပေးလိုက်၏။

အဘိုးအိုက ပဝါကိုဖယ်ရှားကာ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေသည်။

ဤတွင် လူ့အသက်တစ်ချောင်း ဆုံးရှုံးသွားရလောက်အောင် အစွမ်းပြခဲ့သည့် တြိဂံရွှေပြားအား ကျင်းစန်းတွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

လက်ဝါးအရွယ်ခန့်ရှိသော ရွှေပြားပါးပါးတစ်ချပ် ဖြစ်လေသည်။

ထိုရွှေပြားသည် တြိဂံပုံသဏ္ဌာန်ရှိသည်။ ရွှေရောင် တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပနေ၏။

အဘိုးအိုသည် ရွှေပြားကိုကြည့်ကာ ကျေနပ်အားရဖြစ်သွားသည့်အလား ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်လေသည်။

"အင်း ... ကျားနက်ရသွားတဲ့ ရွှေပြားဟာ သူ့ညီကျားဘီလူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆီကို ရောက်သွားတယ်၊ ခုတော့ ငါတို့လက်ထဲ ရောက်လာရပြီပေါ့၊ ကဲ ... တို့သွားကြရအောင်”

“ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး”

ကြုံလင်းနှင့် အဘိုးအိုတို့သည် ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ကြလေသည်။

ရုတ်တရက် အဘိုးအိုက ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်လိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မင်းတို့ ပုန်းနေလို့လည်း အပိုပဲ ... ထွက်လာခဲ့ကြစမ်း”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ကြုံလင်းဆိုသော မိန်းမချောလေးက အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ ပုန်းအောင်းချောင်းကြည့်နေသူများ ရှိနေသည်ကို မရိပ်မိခဲ့သော်လည်း အဘိုးအိုကား တစ်ခဏအတွင်း ရိပ်မိသွားသည် မဟုတ်ပါလား။

မိမိကိုပါ သတိပြုမိသွားပြီလောဟု တွေးကာ ကျင်းစန်း ရင်လေးလာမိလေတော့သည်။

အဘိုးအိုက ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေသည်။

သူ၏မျက်နှာသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် ခက်ထန်တင်းမာနေ၏။

ကြုံလင်းက ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘိုးဘိုး”

ဟု မေးလိုက်သည်။ အဘိုးအိုက ...

“ကြုံလင်း ... မင်း ဒီလောက်တောင် အ,ရသလား၊ သေသေချာချာ နားထောင်ကြည့်စမ်း ... အသက်ရှူသံတွေ မကြားရဘူးလား”

ကြုံလင်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး ...

“အသက်ရှူသံ ... ဟုတ်လား ဘိုးဘိုး”

“ဟုတ်တယ်လေ ... မင်းမကြားဘူးလား”

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြုံလင်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ နားစွင့်လိုက်လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၌ လေတိုက်သံ၊ သစ်ရွက်လှုပ်သံ၊ ကျေးငှက်ကလေးများ၏ အော်မြည်သံများ ထွက်ပေါ်နေပါသည်။

ထိုအသံဗလံကြားမှ လူတစ်ယောက်၏ အသက်ရှူသံကို ကြားရဖို့ဆိုသည်ကား လွယ်ကူသောကိစ္စ မဟုတ်ပါချေ။

ကျင်းစန်းက မဖြစ်နိုင်သောကိစ္စတစ်ခုဟု ထင်မိလေသည်။

သို့သော် အခြေအနေအရ အသက်ပြင်းပြင်း မရှူဝံ့တော့ဘဲ မျှဉ်း၍ရှူသလို အသက်ကိုပင် အောင့်ထားလိုက်ရလေသည်။

ထိုစဉ် ကြုံလင်း၏အသံထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

"ဟုတ်ပါရဲ့ ... ဘိုးဘိုးပြောမှပဲ သတိပြုမိတော့တယ်၊ လူသုံးယောက်ရဲ့ အသက်ရှူသံကို ကျွန်မကြားမိတယ်"

ထိုစကားကြောင့် ကျင်းစန်း မျက်လုံးပြူးသွားတော့သည်။

အဘိုးအိုက ...

"မင်းတော်တော်ညံ့သေးတာပဲ၊ သုံးယောက်မဟုတ်ဘူး ... လေးယောက်ရဲ့ အသက်ရှူသံဆိုတာ မှတ်ထား"

"လေးယောက်"

"ဟုတ်တယ်"

ကြုံလင်းက အလျှော့မပေးဘဲ ...

"ဒါကတော့ ကျွန်မတို့ပြောဆိုနေကြတာကိုကြားပြီး တစ်ယောက်က အသက်အောင့်ထားလိုက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့"

ဟု ဆင်ခြေပေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ...

"သူတို့ ဘယ်မှာလဲ၊ ဘာကြောင့် ပုန်းအောင်.နေကြတာလဲ၊ ငါတို့ကိုချောင်းကြည့်နေတာတော့ ကောင်းတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်"

ကြုံလင်းက သဘောတူလေသည်။

"ဟုတ်တယ် ဘိုးဘိုး၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မကောင်းဘူး၊ ကျားဘီလူးဆီက တြိဂံရွှေပြား ကျွန်မတို့ ရသွားတာကိုသိတဲ့လူ ရှိနေတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မကောင်းနိုင်တော့ဘူး"

အဘိုးအိုက ...

"အင်း ... ငါတို့အတွက် မကောင်းတဲ့ကိစ္စဆိုတာ မရှိစေရဘူးလေ၊ ဒါထက် သူတို့ ဘယ်မှာပုန်းအောင်းနေကြသလဲဆိုတာကော မင်းသိသလား"

www.burmeseclassic.com

ဟု မေးလေသည်။ ကြံ့လင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

"ဟိုချုံပုတ်ထဲမှာ"

သိုင်းသမားလေးယောက် ပုန်းအောင်းနေသည့် ချုံပုတ်ကြီးဆီ ညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့နေရခြင်း မဟုတ်လျှင် ယုံကြည်နိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

အဘိုးအိုနှင့် ကြံ့လင်းတို့မှာ ကြောက်စရာကောင်းသူများ ဖြစ်ကြောင်း ပို၍ ပို၍ သဘောပေါက်လာလေတော့သည်။

အဘိုးအိုက ...

"မင်းတို့ ဘာကြောင့် ထွက်မလာကြသေးလဲ"

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။ သူ၏စကားသံနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

"စိတ်ချ ... ကျုပ်တို့လာပြီ"

အော်ပြောသံများနှင့်အတူ ချုံပုတ်ထဲမှ လူနှစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

✹

ပုန်းအောင်းနေကြသော သိုင်းသမားလေးယောက်အနက် နှစ်ယောက်က မြေကွက်လပ်ကို ခုန်ထွက်ထားကြသည်ကို လည်းကောင်း၊ ကျန်နှစ်ယောက်က တိတ်တဆိတ် နောက်ဆုတ်ကာ ထွက်ပြေးသွားကြသည်ကို လည်းကောင်း သစ်ပင်ပေါ်မှနေပြီး ကျင်းစန်းက အတိုင်းသား တွေ့မြင်နေရလေသည်။

ထိုသိုင်းသမား လေးယောက်အနက် နှစ်ယောက်မှာ အဘိုးအိုနှင့် ကြံ့လင်းတို့အား ရင်ဆိုင်ထားပြီး ကျန်နှစ်ယောက်က ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြေးရန် ကြံစည်ထားကြောင်း ကျင်းစန်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

သူကိုယ်တိုင်လည်း ထွက်သွား၍ မဖြစ်ဘဲ အဖြစ်အပျက်ကို အစအဆုံး စောင့်ကြည့်ရတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်၏။

အဘိုးအိုက ခုန်ထွက်လာသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

အား ကြည့်လိုက်ပြီး ကြံ့လင်းဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

"တစ်ယောက်က အရှေ့ဘက်ကိုပြေးတယ်၊ နောက် တစ်ယောက်က မြောက်ဘက်ကိုပြေးတယ်၊ မင်း လိုက်သွားစမ်း"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကြံ့လင်းက ...

"ကောင်းပါပြီ ဘိုးဘိုး"

စကားဆုံးသည်နှင့် မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် မြေကွက်လပ်ကိုရောက်လျှင် ...

'ခွမ်း ... ခွမ်း'

ဓားကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

အဘိုးအိုက သူတို့နှစ်ယောက်အား ငေးကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်

"မင်းတို့က ဘာသဘောလဲ"

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က ...

"သွေးမြေခွေး ... ခင်ဗျားဟာ သိုင်းလောက,က ပျောက်ကွယ်သွားတာ နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေပြီ၊ ခုမှ ခင်ဗျားရဲ့ခြေရာ

လက်ရာတွေ ပြန်ပေါ်လာတာကြောင့် ကျုပ်တို့ လိုက်ပြီးစုံစမ်းနေကြတာ၊ ခုတော့ ခင်ဗျားဟာ ကြိုင်ရွှေပြားအတွက် သိုင်းလောကထဲ ပြန်ဝင်လာပြီဆိုတာ သိရပြီ"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျန်တစ်ယောက်က ...

"သွေးမြေခွေး ... ခင်ဗျားကြောင့် တစ်ချိန်တုန်းက သိုင်းလောကသား အတော်များများ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပြီးပြီ၊ ဒီတစ်ခါတော့ သိုင်းလောကသားတွေဟာ ခင်ဗျားလုပ်သမျှ ခေါင်းငုံ့ခံနေကြမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ အားလုံး စုပေါင်းပြီး ခင်ဗျားကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ကြမှာပါ"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

"ဟား ဟား ဟား"

အဘိုးအိုက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

သူ၏ရယ်သံသည် လိုဏ်ခေါင်းသံပေါက်နေပြီး ကြားရသောအခါ နားအူသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းက အသက်အောင့်ထားသလို လက်ဝါးဖြင့် နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်ထားလိုက်မိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဘိုးအို၏ရယ်သံကို နားထောင်ခြင်းဖြင့် အတွင်းအား အလွန်ကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါတော့သည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက် ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြ၏။

အဘိုးအိုက ရယ်မောပြီးသည်နှင့် ...

"မင်းတို့ ဘာများ တတ်နိုင်မှာမို့လဲ"

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူ၏လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ခြင်ရိုက်သကဲ့သို့ ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

'ဘုန်း'

ထိုအခါ ပြင်းထန်သော လေပွေလှိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ထိုလေပွေလှိုင်းသည် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ထံသို့ တိုးဝင်သွားသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် ကပျာကယာ လက်ဝါးဆန့်ထုတ်ကာ အတွင်းအားဖော်ထုတ်ပြီး ခုခံကာကွယ်လိုက်ကြလေသည်။

သို့တိုင် ...

'ဟူး ဟူး ဟူး'

ပြင်းထန်သော လေပွေလှိုင်းက သူတို့နှစ်ယောက်အား ရိုက်ခတ် ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်၏ အဝတ်အစားများ တဖျပ်ဖျပ်လူးလွန့်သွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင် မျက်နှာများ ရှုံ့မဲ့သွားကြလေသည်။

သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွား၏။

ထို့မျှမကသေး ...

'ဝေါ့ ဝေါ့'

ပါးစပ်ထဲမှ သွေးများ အန်ထုတ်လိုက်ကြပြီး ...

'ဝုန်း ဝုန်း'

နှစ်ယောက်သား မြေပေါ် လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

"ဟား ဟား ဟား"

အဘိုးအိုက ထပ်မံ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

မြေပေါ်တွင် လဲကျကာ အော်ဟာစ်ညည်းညူနေသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက်ထံသို့ ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုင်းသမားနှစ်ယောက် အကြောက်ကြီး ကြောက်ရွံ့နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် အော်ဟစ်ညည်းတွားရင်း တောင်းပန်တိုးလျှိုးလိုက်ကြလေသည်။

"ကျုပ် ကျုပ်ကို မသတ်ပါနဲ့"

"ကျုပ်တို့ကို ချမ်းသာပေးပါဗျာ"

အဘိုးအိုက ...

"နေပါဦး ... သွေးမြေခွေးနဲ့ တွေ့တဲ့လူဟာ ဘယ်တုန်းကများ အသက်ရှင်ဖူးလို့လဲ"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်၏ဦးခေါင်းကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

"အား"

"အောင်မလေး"

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်စလုံး ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲဖြစ်ကာ သွေးခြင်းခြင်းနီရဲသွားပြီး အသက်ပျောက်သွားကြလေတော့သည်။

အဘိုးအိုနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်သည့် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ ကံဆိုးသွားကြပြီဖြစ်သည်။

ထွက်ပြေးသွားကြသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက်၏ အခြေအနေမှာ မည်သို့ ရှိမည်နည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏အဖော်နှစ်ယောက်က သွေးမြေခွေးအား တားဆီးထားသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူကာ လူချင်းခွဲပြီး ထွက်ပြေးကြလေသည်။

ကြောက်စရာကောင်းလှသည့် သိုင်းသမားလူဆိုးကြီး တစ်ယောက်ဖြစ်သော သွေးမြေခွေးမှာ သိုင်းလောကမှ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ရာမှ တြိဂံရွှေပြားကြောင့် သိုင်းလောက၌ ပြန်လည် ခြေချပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

ထိုသတင်းအား သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သိရှိနိုင်စေရန် ဖြန့်ဝေရမည်ဖြစ်ပါသည်။

သို့မှသာလျှင် သိုင်းလောကသားများသည် သွေးမြေခွေး၏ အန္တရာယ်ကို အချိန်မီ သတိထားနိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။ သွေးမြေခွေးအား သုတ်သင်ရန် နည်းလမ်းရှာနိုင်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် လူချင်းခွဲကာ တစ်ယောက်က အရှေ့ဘက်သို့ပြေးသွားပြီး ကျန်တစ်ယောက်က မြောက်ဘက်သို့ ပြေးသွားလေသည်။

သူတို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သွားလျှင် ...

"အား"

"အောင်မလေး"

အနောက်ဘက်မှ စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

အရှေ့ဘက်သို့ ဦးတည်ပြေးနေသူမှာ ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲ ရပ်သွားလေသည်။

အော်သံဟစ်သံများကြောင့် သူ၏ အဖော်နှစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်သွားကြပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ခြေလှမ်း တုံ့ခနဲရပ်သွားပြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထိုစဉ် ...

'ဟူး ဟူး ဟူး'

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနီရောင်အရိပ်တစ်ခု လျှပ်တစ်ပြက် ပေါ်ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သိုင်းသမား ရင်ထိတ်သွားသည်။

'ခြွမ်း'

ခါးမှဓားကို ကပျာကယာ ဆွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ...

"သွားစမ်း"

အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားရ၏။

အနီရောင်လူရိပ်သည် လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးဝင်လာပြီး သိုင်းသမား၏လက်ထဲမှဓားကို ပုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ခြွမ်း'

ဓား အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသ[illegible]င့် ...

"ယား"

သတိကောင်းသော သိုင်းသမားသည် ဩသံပေးကာ အနီရောင်လူရိပ်အား လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

အနီရောင်ဝတ်လူရိပ်မှာ ကြို့လင်းဖြစ်လေသည်။

ကြို့လင်းက ...

"ရှင် ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ"

ပြောရင်း သိုင်းသမား၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို ရှောင်တိမ်းကာ ထိုလူ၏ ပခုံးပေါ်မှ သွေးကြောတစ်နေရာဆီသို့ လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ချလိုက်လေသည်။

သူမ၏လှုပ်ရှားမှု လျှင်မြန်သွက်လက်လွန်းရကား သိုင်းသမားမှာ မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ဘဲ သွေးကြောပိတ်ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

"အင့်"

သိုင်းသမားသည် မသဲမကွဲ ညည်းညူရင်း မလှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ကြို့လင်းက ...

"ရှင် ခဏနေလိုက်ဦး"

ဟုပြောကာ တစ်ဖက်သို့ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြောက်ဘက်သို့ပြေးသွားသော သိုင်းသမားသည် သူ၏ အဖော်များ ကြမ္မာဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည် ထားလေသည်။

သူကိုယ်တိုင်လည်း အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရနိုင်ကြောင်း နားလည်ထား၏။

ထို့ကြောင့် အတော်ဝေးဝေးသို့ရောက်အောင် ပြေးလာပြီး လျှင် ခြေလှမ်းရပ်ကာ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် အနီးရှိ ချုံပုတ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းသို့ ခုန်ဝင်ပုန်း အောင်း နေလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ ...။

'ဟူး ဟူး ဟူး'

အဝတ်အစား လေတိုးသံများနှင့်အတူ အနီရောင်ဝတ် မိန်း

ကလေး ကြူလင်း ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကြူလင်းသည် ဟိုဟိုသည်သည် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်၏။

ထွက်ပြေးသွားသော သိုင်းသမားကို မတွေ့ရသဖြင့် မျက် မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

သူမ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်၏။

ရုတ်တရက် သူမ၏မျက်နှာတွင် အပြုံးရိပ်များ ထွက်ပေါ် လာပြီး ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ဟင်း ဟင်း ... ရှင် ပုန်းနေလို့ကော လွတ်မယ်များ ထင်နေ သလား"

ချုံပုတ်ထဲပုန်းနေသော သိုင်းသမားမှာ သူမ၏စကား ကြောင့် ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

သူပုန်းအောင်းနေသည်ကို သိရှိသွားပြီဟုလည်း ယုံကြည် သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ...

"ယား"

ဗြာသံပေးကာ ချုံပုတ်ထဲမှ ခုန်ထွက်ပြီး ကြူလင်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝင်းလက်တောက်ပသော ဓားရောင်များ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သိုင်းသမားက အလစ်အငိုက်ဖမ်းပြီး ဓားဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဓားသည် ကြံ့လင်း၏ကျောပြင်ဆီသို့ တိုးဝင်သွား၏။

ကြံ့လင်း မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

"ရှင် ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ"

ပြောရင်း ခန္ဓာကိုယ် ဘေးတိုက်အနေအထားဖြင့် အသာအယာ ရှောင်လိုက်၏။

'ဝှီး'

ဓားချက်သည် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ဘေးမှ ပွတ်ကာသီကာ လွဲချော်သွားလေတော့သည်။

ကြံ့လင်းက ဟန်ချက်ပျက်သွားသော သိုင်းသမား၏ ဓားကိုင်ထားသောလက်ကို လက်ဝါးစောင်းဖြင့် ခုတ်ချလိုက်၏။

'ဖြောင်း'

"အား"

'ခွမ်း'

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး သိုင်းသမား လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်၏။

သူ၏လက်မှာ သွင်သွင်ကျိုးသွားပြီး ဓားလည်း လွှတ်ကျသွားလေတော့သည်။

ကြံ့လင်းသည် ရှေ့သို့ ငိုက်ကျလာသော သိုင်းသမားအား သွေးကြောထိုးပိတ်လိုက်သည်။

"အင့်"

သိုင်းသမားသည် မသဲမကွဲ ညည်းတွားလိုက်ပြီး မလှုပ်မယှက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

✺

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်စန်းသည် ထူးခြားသည့်ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ကြုံရမည်ဟု တွေးကာ တောအုပ်ထဲသို့ လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု သူတွေ့မြင်နေရသည်မှာ ထူးခြားသည်သာမက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် ကောင်းနေပါတော့သည်။

ကျားဘီလူးဆိုသူ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

သိုင်းသမား လေးယောက်အနက် နှစ်ယောက်မှာလည်း အဘိုးအို၏လက်ချက်ကြောင့် သေသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျန်သိုင်းသမားနှစ်ယောက်လည်း အခြေအနေ မည်သို့ ရှိပါသနည်း။

ကျင်းစန်း တွေးတောနေစဉ်မှာပင် ...

'ဝုန်း'

'ဝုန်း'

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာကာ လူနှစ်ယောက်သည် ဖွဲ့အိတ်ကြီးပမာ မြေကွက်လပ်သို့ ကျရောက်လာလေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ထွက်ပြေးသွားကြသော သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြလေသည်

မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

"ကျွန်မ သူတို့ကို ဖမ်းခေါ်လာခဲ့ပြီ"

စကားသံနှင့်အတူ ကြုံလင်းရောက်ရှိလာလေသည်။

"ဟား ဟား ဟား"

အဘိုးအိုက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ကြုံတင်းကိုကြည့်ကာ ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်ပြီး ...

"ကောင်းတယ် ... မင်းက ဒီလောက်တော့ လျင်မြန်သွက်လက် ရမှာပေါ့လေ၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ငါသင်ပေးထားတဲ့ပညာတွေ ဘာလုပ်ရတော့မှာလဲ"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တစ်ဖန် သွေးကြောပိတ်ခံထားရသော သိုင်းသမားနှစ်ယောက်အား အကဲခတ် ကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုသိုင်းသမားများ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားပုံကိုကြည့်ရင်း …

"သူတို့ဟာ ထိုက်ကျိုက်ဖော်သားတွေ ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်တာမို့ ချမ်းသာမပေးနိုင်ဘူး"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင် သွေးကြောများ ဖွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

"အင့်"

"အ"

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်မှာ သွေးကြောပွင့်သွားသဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

အဘိုးအိုက …

"မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို အခွင့်အရေးပေးလိုက်မယ်၊ ကျုပ်ရဲ့လက်က လွတ်အောင်ပြေးပါ"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် ရလာသောအခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

အဘိုးအို မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

ကြိုလင်းကိုကြည့်ကာ …

"ငါက ထွက်ပြေးတဲ့လူတွေနောက်ကို ဘယ်လိုလိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ ကြည့်ထား"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် မြားတစ်စင်းပမာ ထိုးထွက်သွားလေသည်။

လေထဲတွင် တစ်ပတ်ကျွမ်းပစ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် သိုင်းသမားနှစ်ယောက်၏ရှေ့သို့ ကျရောက်သွားလေသည်။

"ဟင်"

"ဟာ"

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏ရှေ့သို့ လျှပ်တစ်ပြက်ရောက်လာသည့် အဘိုးအိုကိုကြည့်ကာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားကြသည်။

ချက်ချင်း ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြလေသည်။

အဘိုးအိုက ဘာမှမပြောဘဲ လက်နှစ်ဖက် ဆန့်ထုတ်ကာ သိုင်းသမားနှစ်ယောက်အား ဆွဲယူလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းနှစ်လုံးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင့်တိုက်လိုက်လေသည်။

သိုင်းသမားနှစ်ယောက်သည် အဘိုးအို၏လက်ထဲ၌ အရုပ်ကလေးများပမာ ရှိနေကြပါသည်။

အဘိုးအို၏လက်ချက်ကြောင့် သူတို့အချင်းချင်း ဦးခေါင်းချင်း ပြင်းထန်စွာ ဆောင့်မိလိုက်ကြလျှင် ...

'ခွမ်း'

"အား"

စူးရှကျယ်လောင်သောအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သူတို့၏ဦးခေါင်းများ သွေးခြင်းခြင်း နီရဲသွားသည်။

မည်သို့မျှ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ်ပုံလျက်သား လဲကျသွားကြလေတော့သည်။

သိုင်းသမားလေးယောက် ...။

သိုင်းသမားလေးယောက်သည် သွေးမြေခွေးနှင့် တွေ့လိုက်ရသောအခါ မရှုမလှ အသက်ပျောက်သွားခဲ့ကြလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သိုင်းသမားလေးယောက်၏ ဖြစ်အင်ကို ကြည့်ရင်း ရင်ထဲ တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေပါသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် သိုင်းပညာတော်ပြီး နှိုင်းယှဉ်၍မရအောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်မိလေသည်။

သူ့အား တွေ့သွားလျှင်လည်း ချမ်းသာပေးမည့်ပုံ မရချေ။

ကျင်းစန်းသည် အသက်ပင်မရှူဝံ့ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်ရလေသည်။

ထိုစဉ် အဘိုးအို (ဝါ) သွေးမြေခွေး၏စကားသံ ထွက်ပေါ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လာလေသည်။

"ဘယ်လိုလဲ ... ထွက်ပြေးတဲ့လူတွေကို ငါဘယ်လို ဆုံးမတယ်ဆိုတာ မင်း မြင်ပြီမဟုတ်လား"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ကြံ့လင်း ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

သွေးမြေခွေးက ...

"ငါ့တို့ကို ချောင်းကြည့်ရင် ဒီလိုအပြစ်ပေးခံရမှာပဲ၊ ကဲ ... သွားစို့"

ဟု ပြောကာ ပြေးထွက်သွား၏။

ကြံ့လင်းလည်း လိုက်သွား၏။

သူတို့သည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် မြင်ကွင်းမှ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ပျောက်သွားကြလေတော့သည်။

✹

သွေးမြေခွေးနှင့် ကြံ့လင်းတို့ ထွက်သွားကြပြီဖြစ်သည်။

မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း သူတို့၏ အရိပ်အယောင်မျှကိုပင် မတွေ့ရပါချေ။

ထိုအခါမှ ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ အသက်ကို တစ်ဝကြီး ရှူရှိုက်လိုက်သည်။

သိုင်းလောကဝ၌ ကျင်လည်ကျက်စားဖို့ မဆိုထားနှင့် ... ခြေပင် မချရသေး။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုကိစ္စသည် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှသော်လည်း မည်သို့သော ကိစ္စမျိုးဖြစ်ကြောင်း မသိနိုင်သေးပါချေ။

ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘဲ ပါဝင်ပတ်သက်မိပါက အန္တရာယ်ဆိုးနှင့် ကြုံတွေ့ရနိုင်ကြောင်းလည်း သဘောပေါက်မိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းစန်းသည် သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

မြေပေါ်လဲကျနေသည့် သိုင်းသမားလေးယောက်ထံသို့ သွားကာ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်လေသည်။ အသက်ရှင်နေသူရှိသေးလျှင် ကူညီနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျားဘီလူးနှင့်တကွ သိုင်းသမားလေးယောက်မှာ ဦးခေါင်းများ ကွဲအက်ကျေမွကာ မရှူမလှ သေဆုံးနေကြပြီ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

ခေတ္တခဏ ငေးငိုင်နေပြီးမှ မြေကွက်လပ်ကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်လာခဲ့မိလေတော့သည်။

အိမ်အပြန်ခရီး

လမ်းဆုံလမ်းခွ ...။

လမ်းဆုံလမ်းခွမှ စားသောက်ဆိုင်လေးသို့ ကျင်းစန်း ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ခရီးသွားများရောက်ရှိလာကြသဖြင့် ဆိုင်ထဲ၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျင်းစန်းက ဆိုင်ထဲဝင်ကာ လီထင်းအား ရှာဖွေကြည့်လိုက်လေသည်။

လီထင်း၏ အရိပ်အယောင်မျှကိုပင် မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်ပျက်သွား၏။

"ဒုက္ခပဲ ... အစ်ကိုကြီး ထွက်သွားပြီထင်တယ်"

ကျင်းစန်းသည် ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်အား ခေါ်ကာ စုံစမ်းမေးမြန်းလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်လုလင်သည် ကျင်းစန်းအား ချက်ချင်းမှတ်မိသွားပြီး လီထင်း၏အကြောင်းကို ပြောပြလေသည်။

"ဟာ ... အစ်ကိုလေးမိတ်ဆွေက သွေးဆိုးလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ၊ အရက်တစ်အိုးပြီးတစ်အိုး မှာသောက်တယ်၊ အရက်မူးလာတော့ တစ်ဆိုင်လုံး ပြောင်းဆန်အောင် သောင်းကျန်းပြီးမှ ထွက်သွားတာ"

"သူ ဘယ်ကိုသွားသလဲ"

"အရှေ့ဘက်တောလမ်းအတိုင်း ထွက်သွားပါတယ်"

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူက တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ကာ သွေးမြေခွေးတို့၏တိုက်ပွဲကို ကြည့်နေစဉ် လီထင်းက တောလမ်းအတိုင်း ဖြတ်ကျော်သွားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

လမ်းလွဲသွားပြီဖြစ်၍ လီထင်းအား လိုက်ရှာဖို့ မလွယ်တော့ပါချေ။

ကျင်းစန်းသည် ဆိုင်လုလင်အား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

✹

ဆယ့်သုံးရက် ...။

ဆယ့်သုံးရက်ကြာပြီးသည့်နောက် ကျင်းစန်းသည် မုရုန်မြို့သို့သွားသောလမ်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ဆယ့်သုံးရက်လုံးလုံး ခရီးနှင်ရင်း လီထင်းအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့မိလေသည်။

သို့သော် လူချင်းကွဲသွားပြီးသည့်နောက်ပိုင်း လီထင်း၏အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရတော့ချေ။

လီထင်း မည်သည့်နေရာသို့ ထွက်သွားမှန်း မသိရတော့ပါ။ ကြာသော် ကျင်းစန်း လက်လျှော့လိုက်လေသည်။

သူတို့အား သိုင်းလောကၥကျင်လည်ကျက်စားကာ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှာဖွေရန် ဆရာဖြစ်သူက ခွင့်ပြုပြီး သုံးနှစ်အချိန်ပေးခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သုံးနှစ်ပြည့်မှ ဆရာ့ထံသို့ပြန်သွားရမည်ဖြစ်ပြီး လီထင်းနှင့်လည်း ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

သုံးနှစ် ...။

သုံးနှစ်ဆိုသောအချိန်မှာ ကြာမြင့်လှသည်ဟု ကျင်းစန်းထင်မိလေသည်။

အချိန်ရခိုက် မိမိ၏ ဇာတိရပ်ရွာသို့ ပြန်ရန်လည်း စိတ်ကူးမိလေသည်။

သူသည် အိမ်ကိုခွဲခွာလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ကာလအတန် ကြာညောင်းခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းသည် နဂိုကတည်းက အချိန်ရသည်နှင့် အိမ်ပြန်ရန် စိတ်ကူးရှိခဲ့ပါသည်။

လီထင်းကိုလည်း သူ၏အိမ်သို့ အလည်အပတ်ခေါ်သွားရန် စိတ်ကူးထားခဲ့သည်။

ယခု လီထင်းအား ရှာမတွေ့နိုင်တော့သည့်အခါ လက်လျှော့လိုက်ပြီး အိမ်ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်အတူ မုရန်မြို့သို့ ဦးတည်သော လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

လီထင်းသည် မြင်းကို ခြေလှမ်းမှန်မှန် စီးနင်းလာရင်း မုရန်

မြို့အား လှမ်းပြီး မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ စိတ်ရွှင်လန်း တက်ကြွလာလေသည်။

"ဟိတ်"

မြင်းကို အော်ငေါက်ကာ ဒုန်းစိုင်းမောင်းနှင်လိုက်၏။

"ဟီး ဟီး ဟီး"

မြင်းခွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းစန်း၏အိမ်သည် မုရန်မြို့ထဲ၌ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းသည် မုရန်မြို့ဇာတိဖြစ်လေသည်။

✵

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC .com

ကျယ်ဝန်းသော ခြံဝင်းကြီးအတွင်း၌ ခမ်းနားထည်ဝါသော အဆောက်အအုံတစ်ခု ရှိလေသည်။

ထိုခြံဝင်းနှင့် အဆောက်အအုံကြီးမှာ ကျင်းစန်း၏ဖခင် ကျင်းရှောင် ပိုင်ဆိုင်ထားလေသည်။

ကျင်းရှောင်၏ဇနီးသည်သည် ကျင်းစန်း ငါးနှစ်သားအရွယ် ကပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေသည်။

ကျင်းရှောင်သည် တစ်ဦးတည်းသောသားလေး ကျင်းစန်း အား အချစ်ပိုကာ အလိုလိုက်ထားခဲ့သော်လည်း ကျင်းစန်းက အလို လိုက် အမိုက်စော်ကားခြင်းမျိုး မရှိချေ။

လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး သိုင်းပညာကို အထူးပင် စိတ်ဝင်စားခဲ့ လေသည်။

ကျင်းရှောင်သည် တစ်ချိန်က သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်

ကျက်စားခဲ့ပြီး ထင်ရှားသော သိုင်းသမားတစ်ယောက်အဖြစ် ရပ် တည်ခဲ့လေသည်။

ဇနီးသည်ကွယ်လွန်သွားပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် မိတဆိုး သားလေးအား ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင်းစန်း အရွယ်ရောက်သောအခါ ကိုယ်တိုင် သိုင်းပညာ သင်ကြားပေးခဲ့သည့်အပြင် သူ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သော မိုးကြိုးစွမ်းအား ရှင် ရှောင်ကောင်းထံသို့ စေလွှတ်ကာ သိုင်းပညာ သင်ယူစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင်းစန်း၏ဘဝကား ရေကန်အသင့်ကြာအသင့် ရှိခဲ့ပြီး ပြည့်စုံပြည့်ဝသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေ၏။

• လီထင်းမှာကား ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းစန်းသည် အိမ်ရှေ့တွင် မြင်းကို ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

မြင်းခွာသံကြောင့် လူတစ်ယောက်က အိမ်ထဲမှ လှမ်းထွက်လာလေသည်။

ထိုလူသည် ကျင်းစန်းကိုမြင်လျှင် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားပြီးမှ ...

"ဟာ ... သခင်လေး ပြန်လာပြီဟေ့"

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

သူ၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် အိမ်သားများ ပြေးထွက်လာကြလေတော့သည်။

ကျင်းစန်း၏အိမ်၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြသော အိမ်

BURMESE CLASSIC .com

ဖော်များသည် ထမင်းချက်များ၊ အလုပ်သမားများ ဖြစ်ကြသည်။ အားလုံးသည် ကျင်းစန်းအနီးသို့ ဝိုင်းရုံလာကြပြီး ...

"သခင်လေး ပြန်လာပြီဟေ့"

"သခင်လေး အသားတွေတောင် မည်းသွားတယ်"

"သခင်လေးဟာ တကယ့်သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်လိုဖြစ်လာပါလား"

ဟု ဝိုင်းဝန်းပြောဆိုကြလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ရှောင်ကောင်းထံ၌ သိုင်းပညာ သွားရောက်သင်ယူခဲ့သည်ကို အားလုံးသိထားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းက ...

"ဖေဖေကော"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်လည်း ဖြစ်၊ ဝိုင်ရှင် သခင်ကျင်းရှောင်၏ လူယုံတော်လည်းဖြစ်သော ယန်ဝေက ...

"သခင်ကြီး စာဖတ်ခန်းထဲမှာ အနားယူနေပါတယ် သခင်လေး"

ဟု ပြောလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သခင်ကြီးကျောင်းရှောင်သည် သူ၏အိမ်ဂေဟာ၌ တင်းကျပ်သောစည်းကမ်းတစ်ခု ထုတ်ထားလေသည်။

ထိုစည်းကမ်းမှာ …

စာဖတ်ခန်းသို့ဝင်ကာ အနားယူနေချိန်တွင် မည်သူမျှ မနှောင့်ယှက်ရဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ယခု … ကျင်းစန်း ရောက်လာပြီဖြစ်သော်လည်း မည်သူကမျှ ကျောင်းရှောင်ထံသို့ သွားရောက်အကြောင်းကြားခြင်း မပြုဝံ့ကြပါချေ။

ကျောင်းရှောင်သည် စာဖတ်ခန်းအတွင်း၌ စာဖတ်ကာ အနားယူတတ်သလို သိုင်းပညာလည်း လေ့ကျင့်တတ်သေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းက …

"ကိစ္စမရှိဘူး … ကျွန်တော့်ဘာသာ ဖေဖေ့ကို သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်"

ဟု ယန်ဝေတို့အား နှုတ်ဆက်ကာ စာဖတ်ခန်းဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

စာဖတ်ခန်းသည် အဆောင်ဆောင်အခန်းခန်းဖြင့် ခမ်းနား

ထည်ဝါစွာ ဆောက်လုပ်ထားသည်။

ကျောင်းရှောင်၏အဆောက်အအုံမှာ အရှေ့ဘက်အတွင်းဆောင်၌ တည်ရှိလေသည်။

ထိုအဆောင်နှင့်ကပ်လျက် ပန်းဥယျာဉ်ကြီးတစ်ခုရှိ၏။

အမြဲတမ်းအေးမြကာ ပန်းရနံ့သင်းနေတတ်သောအဆောင်ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် အဆောင်ထဲသို့ ရောက်သွားသောအခါ အေးချမ်းတိတ်ဆိတ်မှုကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။

စကြံလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားလိုက်ပြီး စာဖတ်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်သွားလျှင် ခြေလှမ်း ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် တွေ့ရတော့မည်ဆိုသော အသိကြောင့် ရင်ထဲ လှုပ်ရှားနေပါသည်။

ကျင်းစန်းသည် နဖူးပေါ်မှချွေးများကို သုတ်လိုက်သည်။

အဝတ်အစားကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ တံခါးခေါက်လိုက်လေသည်။

'ဒေါက် ဒေါက်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင် ...

"သား ပြန်လာပြီလား ... ဝင်ခဲ့လေ"

အတွင်းဘက်မှ ကျောင်းရှောင်၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျောင်းစန်းပြုံးလိုက်သည်။

သူရောက်ရှိလာသည်ကို ဖခင်ကြီး သိရှိနေပြီမဟုတ်ပါလား။

အပြင်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် နားပါးလှသော ဖခင်ကြီး ကြားသိသွားခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိလေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် တံခါးကိုတွန်းဖွင့်ကာ အခန်းတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

စာဖတ်ခန်းမှာ ကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

စာအုပ်စင်များ၊ ဗီရိုများသည် အကန့်လိုက် အကန့်လိုက် နေရာယူထားလေသည်။

အခန်းအလယ်တွင် စားပွဲတစ်လုံးရှိပြီး ကျောင်းရှောင်က ထိုင်နေပါ၏။

ကျောင်းရှောင်သည် အဖြူရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားလေသည်။ အသက်ငါးဆယ်ခန့်ရှိပြီး ဥပဓိရုပ်ကောင်းသူ ဖြစ်သည်။

စိတ်သဘောထား ကောင်းမွန်သလို ဉာဏ်ပညာ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်းလည်း မြင်ရုံနှင့်ပင် သိသာနိုင်ပေသည်။

ကျောင်းစန်းသည် ဖခင်ဖြစ်သူ ကျန်းကျန်းမာမာရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည့်အတွက် ဝမ်းသာသွား၏။

သူသည် လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ...

"ဖေဖေ့ကို ဂါရဝပြုပါတယ်"

ဟု ပြောရင်း ဦးညွတ်ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

ကျောင်းရှောင်သည် အရွယ်ရောက်ပြီး ယောကျ်ားပီသသော သားဖြစ်သူကို သဘောကျစွာကြည့်ကာ ပြုံးနေ၏။

"ဒီနှစ်ထဲမှာ သားပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်လို့တော့ ဖေဖေ ထင်မိသားပဲ ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်နေ့ဘယ်ရက် ရောက်လာမယ်ဆိုတာကို ခန့်မှန်းမရလို့သာ ကြိုဆိုဖို့ ဖေဖေ အဆင်သင့် လုပ်မထားဖြစ်ခဲ့တာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းရှောင်က လာမကြို့ဖြစ်ပုံကို သားဖြစ်သူအား ရှင်းပြ၏။

ကျောင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော်လည်း အိမ်ပြန်ခွင့်ကြုံဦးမယ်လို့ မထင်မိခဲ့ပါဘူး၊ ဆရာက ခွင့်ပြုလိုက်လို့ပါ ဖေဖေ"

ကျောင်းရှောင်က ...

"ရှောင်ကောင်းက ဒီလိုခွင့်ပြုလိုက်တယ်ဆိုတာဟာ သူ့ရဲ့ ပညာ သုံးပုံနှစ်ပုံကို သားရသွားလို့ပဲ ဖြစ်မယ်၊ ဒါ သူ့ရဲ့ထုံးစံလေ၊ သူ့ဆီကို သိုင်းပညာ လာသင်တဲ့ တပည့်တွေကို သိုင်းပညာ သုံးပုံနှစ်ပုံ သင်ပေးပြီး အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှာဖွေဖို့ သိုင်းလောကထဲကို သုံးနှစ်စေလွှတ်တတ်တယ်"

ကျောင်းစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာဖွေပြီး သုံးနှစ်ကြာတဲ့အခါမှ သူ့ဆီကိုပြန်လာဖို့ မှာလိုက်ပါတယ်"

ကျောင်းရှောင်က ...

"ရှောင်ကောင်းရဲ့စည်းကမ်းအတိုင်း လိုက်နာနိုင်အောင်

သား ကြိုးစားပေတော့၊ ဒါမှ သူ့ရဲ့ မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ယူခွင့်ရမှာ"

ဖခင်၏စကားကြောင့် ကျောင်းစန်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

အကြောင်းကား ... ရှောင်ကောင်းထံမှသိုင်းပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်ယူရရှိရန် မလွယ်သည့် သဘောပါဝင်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

"ဖေဖေ ... ဆရာ့ဆီက သိုင်းပညာကို ဆုံးခန်းတိုင်အောင် သင်လို့မရနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလားဟင်"

အနည်းငယ်စိုးရိမ်သွားဟန်ဖြင့် ကျောင်းစန်းက မေးလိုက်သည်။

ကျောင်းရှောင် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ဟုတ်တယ်၊ ဖေဖေသိရသလောက်တော့ ရှောင်ကောင်းဆီမှာ တပည့်ခံယူခဲ့သူတွေဟာ ပညာတစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ပဲ ပြီးပြတ်တယ်လို့ပဲ"

ကျောင်းစန်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ဖေဖေ"

ကျောင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးမှ တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ...

"ရှောင်ကောင်းမှာ အကျင့်တစ်ခုရှိတယ်၊ သူ့ရဲ့ပညာကို သုံးပုံနှစ်ပုံ သင်ပေးတယ်၊ သိုင်းလောကထဲ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှာဖို့ သုံးနှစ်စေလွှတ်လိုက်တယ် ...၊

သူသင်ပေးတဲ့ပညာဟာ အစွမ်းထက်တော့ တပည့်လုပ်သူတွေဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျင်လည်ရင်း နာမည်ရလာကြတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ကျေနပ်သွားကြတယ်၊ ဆရာ့ဆီကို ပြန်လာကြဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘူး၊ တချို့လည်း အိမ်ထောင်ရက်သား ကျသွားကြတယ်၊ အတွေ့အကြုံရှာရင်း သေသွားတဲ့လူတွေတောင် ရှိသေးတယ်၊

အင်း ... ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရှောင်ကောင်းရဲ့တပည့်ဆိုလို့ သိုင်းလောကမှာ မရှိသလောက်ဘဲ၊ ဒါကြောင့် သုံးနှစ်အတွေ့အကြုံ ရှာပြီးရင် သူ့ဆီကို ပြန်သွားနိုင်အောင် သား ကြိုးစားရလိမ့်မယ်"

ကျင်းစန်းက ...

"စိတ်ချပါ ဖေဖေ ... ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်"

ကျင်းရှောင်သည် သားဖြစ်သူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ...

"ကဲ လာ ... ဖေဖေ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့"

ဟု ပြောကာ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ကျင်းစန်းလည်း လိုက်သွားသည်။

မကြာပါချေ။

သားအဖနှစ်ယောက်မှာ ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

❋

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းရှောင်သည် တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ရှိနေ၏။

ကျင်းစန်းက ဖခင်ဖြစ်သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေ၏။

နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။

အတန်ကြာတော့မှ ...

"သားရဲ့ပညာ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုး ရှိတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်မယ် ... သတိထားပါ"

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကျင်းစန်းက ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်လေသည်။

ဖခင်၏ စိတ်နေသဘောထားကို သိထားသည့်အလျောက်

"ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ"

ဟု ပြောလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းရှောင်က ...

"ကဲ ... ဖေဖေရဲ့ လက်ဝါးဘိုက်ကွက်လာပြီ ... သား သတိထား"

စကားဆုံးလျှင် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

'ဝှီး ဝှီး ဝှီး'

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပြင်းထန်သော လက်ဝါးရိုက်ချက်များသည် ကျင်းစန်း၏ တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သတိကြီးစွာထားကာ ရှောင်ကောင်း သင်ပေးလိုက်သော ပညာရပ်များကို အသုံးပြုလျက် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

သူ၏လက်ဝါးသိုင်းကွက်များသည်လည်း ထက်မြက်လှပေတော့သည်။

သားအဖနှစ်ယောက် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြရပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထန်သောတိုက်ပွဲတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု ထင်မှတ်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ရှောင်ကောင်းသင်ပေးလိုက်သော မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းပညာကို တစ်ကွက်ချင်း စနစ်တကျ ဖော်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်၏ လက်ဝါးသိုင်းကလည်း အစွမ်းထက်လှပေသည်။

သို့သော် သူတို့သည် သိုင်းကွက်နှစ်ဆယ်ကျော်သည်အထိ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အနိုင်ယူနိုင်ခြင်း မရှိကြချေ။

ကျင်းရှောင် သဘောကျသွားလေသည်။

"ရပ်လိုက်"

ဟု အော်ပြောကာ လက်ဝါးကို ရုပ်သိမ်းပြီး နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းကလည်း ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားလေသည်။ ကျင်းစန်းက ဖခင်ဖြစ်သူအား ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော် အမှားရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ ဖေဖေ"

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

"ဟား ဟား ဟား"

ကျင်းရှောင်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"သားမှာ ဘာအမှားမှ မရှိပါဘူး၊ သားရဲ့ပညာကို ဖေဖေက စမ်းသပ်တာပဲလေ"

ကျင်းစန်းက ...

"ဖေဖေ ... ကျွန်တော့်ပညာ ဘယ်လိုနေသလဲဟင်"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"သားဟာ လူငယ်လေး တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတစ်ယောက်ထက်တောင် သာတဲ့ပညာအရည်အချင်း ရှိနေပြီကွဲ့"

ကျင်းစန်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

သူသည် ဖခင်ထံမှ အခြေခံပညာရပ်များ သင်ခဲ့ရသည့်အပြင် ရှောင်ကောင်းထံမှ ထိပ်တန်းပညာများ သင်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းရှောင်က ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သား ... သုံးနှစ်အတွင်း ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားသလဲ"

ဟု မေးလေသည်။

ကျောင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော်က ဆရာမှာကြားလိုက်တဲ့အတိုင်း သိုင်းလောကထဲဆင်းပြီး အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာဖွေမယ်လို့ စိတ်ကူးထားပါတယ် ဖေဖေ"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ကျောင်းရှောင်က လက်ကာပြလိုက်သည်။

"သားက သိုင်းလောကထဲကို ချက်ချင်းမသွားသင့်သေးဘူးလို့ ဖေဖေထင်တယ်"

ကျောင်းစန်းက ...

"ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါဖေဖေ"

ကျောင်းရှောင်က ...

"သား အနားယူရဦးမယ်၊ ပြီးတော့ ဖေဖေကိုယ်တိုင် သားကို ပညာအမွေပေးချင်သေးတယ်၊ ဒါကြောင့် အိမ်မှာ တစ်နှစ်လောက်နေပြီးမှ သိုင်းလောကထဲကို ဆင်းစေချင်တယ်"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျောင်းစန်းမှာ မိဘစကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်သည့် သားအလိမ္မာတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ချက်ချင်းပင် ဦးညွတ်လိုက်ပြီး ...

"ဖေဖေ့စကားကို ကျွန်တော်နာခံပါ့မယ် ဖေဖေ"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အမှန်အတိုင်းဆိုလျှင် ကျောင်းစန်းသည် ဖခင်၏ သိုင်းပညာအမွေကို လိုလားသည်မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းရှောင်က ...

"ကဲ ... ဒီတစ်နေ့တော့ သားအနားယူလိုက်ဦး၊ မနက်ဖြန်က စပြီး သင်ကြားကြတာပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကျောင်းစန်း ဝမ်းသာသွားသည်။

ဖခင်ထံမှ သိုင်းပညာရော ရှောင်ကောင်း၏ သိုင်းပညာပါ ရရှိလိုက်ပါက ထူးချွန်ထက်မြက်သော သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည် မဟုတ်ပါလား။

သိုင်းပညာသင်ရမည့်အရေးကို တွေးမျှော်ကာ လီတန်းနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လမ်းခွဲခဲ့ရသည်ကိုလည်းကောင်း၊ လမ်းခရီး၌ ကြုံတွေ့ရသည့် ထိတ်လန့်စရာ အဖြစ်များကိုလည်းကောင်း မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

✹

အတွေးနယ်

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်မှာ သုံးလရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သိုင်းပညာနှင့်ပတ်သက်လျှင် အလွန်လောဘကြီးသူဖြစ်လေသည်။

ဖခင်သင်ကြားပေးသည့် သိုင်းပညာများကို သေသေချာချာ လေ့လာမှတ်သားပြီး ကြိုးစားလေ့ကျင့်ခဲ့လေသည်။

အခြေခံပညာ ကောင်းသည့်အပြင် ရှောင်ကောင်းထံမှ ထိပ်တန်းပညာများ သင်ခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ ဖခင်ထံမှ သင်ယူရာ၌ အခက်အခဲမရှိတော့ဘဲ ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်ကာ သင်ကြားပေးသမျှကို အချိန်တိုအတွင်း တတ်မြောက်လာခဲ့တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းရှောင်သည် သားဖြစ်သူ၏ ထက်မြက်မှုကို သဘောကျသွားလေသည်။

"သား စိတ်ရှည်ရမယ်၊ သည်းခံနိုင်ရမယ်၊ ကြိုးစားတဲ့စိတ်ရှိရမယ်၊ ပညာလိုချင်တဲ့ စိတ်နဲ့ တီထွင်ကြံဆမှုရှိရင် သားဟာ တစ်နေ့ သိုင်းလောကရဲ့ ထိပ်တန်းကို ရောက်လာမှာပဲ"

ဟု ဆုံးမလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ဖခင်၏ ဆုံးမစကားကို ရင်ဝယ်ပိုက်ကာ မြေဝယ်မကျ နားထောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

✹

ဖခင်ထံမှ သိုင်းပညာ ဆက်လက်သင်ယူခဲ့ပြီး သုံးလကျော်သွားသောအခါ ရှေ့ဆက် ပညာမသင်ဖြစ်တော့ဘဲ ခေတ္တခဏ ရပ်ဆိုင်းသွားရလေသည်။

အကြောင်းမှာ ...

ကျင်းရှောင်သည် ခရီးထွက်စရာအကြောင်းကိစ္စတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းရှောင်က ကျင်းစန်းအား ခေါ်ယူကာ ...

"သား ကျင်းစန်း ... ဖေဖေမှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ ခရီးထွက်ရလိမ့်မယ်ကွဲ့"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်း အံ့ဩသွားလေသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူသည် မုရန်မြို့မှ တစ်ဖဝါးမခွာဘဲ နေထိုင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်မှာ ကြာပြီမဟုတ်ပါလား။

"ဖေဖေ ... ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲဟင်"

ဟု လွှတ်ခနဲ မေးလိုက်မိလေသည်။

ကျင်းရှောင်က ...

"ဖေဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ဆီကို သွားရလိမ့်မယ်၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါလဲ, ဘာကိစ္စလဲဆိုတာတော့ မမေးနဲ့ဦး၊ ဖေဖေပြန်လာမှပဲ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြမယ်"

ကျင်းစန်းက ...

"ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ၊ ဒါထက် ဖေဖေ ခရီးထွက်တာ ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲဟင်" .

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းရှောင် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

"အင်း ... ဘယ်လောက်ကြာမယ်ဆိုတာလဲ မပြောနိုင်သေးဘူး သားရဲ့၊ တစ်လကြာချင်ကြာမယ်, နှစ်လကြာချင်ကြာမယ်, တစ်နှစ်ကြာရင်လည်း ကြာသွားနိုင်တယ်၊ သေသေချာချာ ပြောလို့မရဘူး"

ကျင်းစန်း တွေဝေသွားလေသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူတွင် အရေးကြီးသောကိစ္စတစ်ခု ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ကျင်းရှောင်က ...

"ဖေဖေ ခရီးထွက်သွားတဲ့အခါမှာ သားဟာ ဖေဖေသင်ပေးခဲ့တဲ့ ပညာကိုရော ရှောင်ကောင်းသင်ပေးလိုက်တဲ့ ပညာတွေပါ ကျွမ်းကျင်သည်ထက် ကျွမ်းကျင်အောင် ဆက်ပြီး လေ့ကျင့်ပါ၊ တကယ်လို့ ဖေဖေ ပြန်မလာနိုင့်သေးဘူးဆိုရင်လည်း ယန်ဝေကို လိုအပ်တာတွေ စီစဉ်ခိုင်းပြီး သား ခရီးထွက်ချင်ထွက်နိုင်တယ်၊ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရှာရမယ်လို့ ရှောင်ကောင်းက မှာထားတယ် မဟုတ်လား" .

ကျင်းစန်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ"

ကျင်းရှောင်က ...

"သား ခရီးထွက်မယ်ဆိုရင် ဖေဖေ ပြန်မရောက်သေးရင် အကျိုးအကြောင်း စာရေးထားခဲ့ပေါ့ ... ဟုတ်ပြီလား"

ကျင်းစန်းက ...

"ကောင်းပါပြီ ဖေဖေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းရှောင်သည် သားဖြစ်သူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"သားဟာ တစ်နေ့ သိုင်းလောကရဲ့ အရေးအကြီးဆုံး တာဝန်ကြီးတစ်ခုကို ထမ်းဆောင်ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ထားရမယ်"

ဟု အလေးအနက် ပြောဆိုလိုက်လေတော့သည်။

တစ်ရက် ...

နှစ်ရက် ...

သုံးရက် ...။

ကျင်းရှောင် အိမ်မှထွက်သွားသည်မှာ သုံးရက်ရှိပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် သုံးရက်အတွင်း အိမ်မှာပင်နေခဲ့လေသည်။ သိုင်းပညာရပ်များကို ဆက်၍လေ့ကျင့်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် အချိန်ကြာမြင့်လာသောအခါ ပျင်းရိလာလေသည်။

မြို့ထဲသို့သွားကာ လည်ပတ်လိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် လေးရက်မြောက်သောနေ့ နံနက်ခင်းတွင် လှူယုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော် ယန်ဝေအား မှာကြားကာ မြို့ထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကျင်းစန်းသည် မုရန်မြို့၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ဘဝတစ်သက်တာတွင် အိမ်ထဲ၌နေကာ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်ခဲ့သည့်အချိန်က များပြီး အရွယ်ရောက်လာပြန်လျှင် ရှောင်ကောင်းထံသို့ သွားရောက်ကာ သိုင်းပညာသင်ကြားခဲ့ရပြန်လေရာ မုရန်မြို့သည် သူနှင့် ခပ်စိမ်းစိမ်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း ဟိုဟိုသည်သည် ငေးမောကြည့်ရင်း လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

မုရန်မြို့တွင် အိုးအိမ်အသစ်များ တိုးပွားလာသည်။

လူသစ်မျက်နှာစိမ်းများလည်း လာရောက်အခြေချနေထိုင်ကြ၏။

မုရန်မြို့သည် များစွာတိုးတက်ပြောင်းလဲနေပေတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် မြို့လယ်သို့ရောက်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ဝင်ကာ လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်များ မှာကြားစားသောက်လိုက်လေသည်။

အမှန်တော့ သူက ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေ၍ မဟုတ်ပါ။

မြို့လယ်ကောင်တွင် အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စရာနေရာတစ်နေရာရှာပြီး အနားယူကာ လေ့လာအကဲခတ်လို၍ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းက လက်ဖက်ရည်တစ်ငုံသောက်ကာ မုန့်တစ်ဖဲ့စားလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် လမ်းပေါ်တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သွားလာနေကြသူများအား အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူကြီးလူငယ်၊ လူရွယ်လူလတ်၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ စသည်စသည်ဖြင့် စုံလင်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနေကြပါသည်။

စကားသံ၊ ရယ်မောသံ၊ ဈေးသည်များ၏အသံများလည်း ကျွက်ကျွက်ညံနေသည်။

မုရန်မြို့သည် သာမန်တောမြို့လေးတစ်မြို့အဖြစ်မှ မြို့ကြီးတစ်မြို့အဖြစ်သို့ တာစူနေသောသဘော ရှိလေသည်။

ကျင်းစန်းက စည်ကားတိုးတက်လာမှုကို သဘောကျမိသလို တစ်ဖက်ကလည်း သဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်မိလေသည်။

အကြောင်းကား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စည်ကားသိုက်မြိုက်လာသည်နှင့်အမျှ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာသည်နှင့် လူရှုပ်လူပွေများ၊ ဒုစရိုက်သမားများ ပေါ်များလာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

နှစ်ပေါင်းများစွာ အေးချမ်းတည်ငြိမ်ခဲ့သော မြို့ကလေးသည် ဒုစရိုက်သမားများကြောင့်၊ ဝိသမလောဘသားများကြောင့် မငြိမ်မသက် ဖြစ်လာနိုင်လေသည်။

ကျင်းစန်း ငေးမောနေစဉ်မှာပင် သူတွေးနေမိသည့်အတိုင်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပျက်လာသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

လမ်းပေါ်တွင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် အူယားဖားယား ပြေးလာသည်။

ထိုမိန်းကလေး၏နောက်မှ ယောကျ်ားရင့်မာကြီးနှစ်ယောက်က အပြေးလိုက်လာကြလေသည်။

သခင်ပျို့မလေးအား ကျားဆိုးများက လိုက်လံဖမ်းဆီးနေကြသည့် သဘောမျိုးဖြစ်လေသည်။

လမ်းသွားလမ်းလာများ ဘေးသို့ ရှဲသွားကြလေသည်။ အချို့က ကပျာကယာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ကြသည်။

မိန်းကလေးသည် တစ်စထက်တစ်စ နီးကပ်လာသော လူနှစ်ယောက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး ...

"ကယ်တော်မူကြပါရှင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ပတ်ဝန်းကျင်ကို အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းခံလိုက်လေသည်။

သို့သော် မည်သူကမှ ကူညီခြင်း မပြုကြပါချေ။

နောက်မှ လိုက်လာသူနှစ်ယောက်သည် မိန်းကလေးအား မိ၍သွားကြလေသည်။

သူတို့သည် မိန်းကလေးအား ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြပြီး ...

"ခွေးမ ... ထွက်ပြေးလို့ ဘယ်ရမလဲ"

"သေသွားမယ် ... ဘာမှတ်သလဲ၊ အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ခဲ့စမ်း"

ဟု အော်ငေါက်ကာ ဆွဲခေါ်သွားကြလေသည်။

"လွှတ် လွှတ် ... ကျွန်မကိုလွှတ်"

မိန်းကလေးက အော်ဟစ်ရုန်းကန်လိုက်ပါသော်လည်း လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါချေ။

ထိုလူနှစ်ယောက်၏ ဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းက ထိုမြင်ကွင်းကိုကြည့်ရင်း မှင်တက်မိနေ၏။ သူသည် မိန်းကလေးအား ကူညီလိုပါသည်။ သို့သော် သူ

ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကြောင့် ကူညီရန် သင့်၊မသင့် ဝေခွဲမရဘဲဖြစ်နေ၏။

ကြုံဖူးသည့်အဖြစ်နှင့်ဆက်နွှယ်ကာ လီထင်းအား သတိရလိုက်၏။

ထိုစဉ် ကျင်းစန်းမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ အတွေးနယ်ချဲ့နေလိုက်မိလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယနေ့ …။

ယနေ့သည် လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့အတွက် အားလပ်ရက် ဖြစ်လေသည်။

သူတို့ သိုင်းပညာလေ့ကျင့်စရာ မလိုပါချေ။

လိုအပ်သောရိက္ခာပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရန် တောင်ခြေမြို့ ကလေးသို့ သွားရမည်မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ကောင်းသည် မြင့်မားသောတောင်တစ်လုံးပေါ်တွင် အိမ်ရာထူထောင်ကာ သီးခြားနေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် လိုအပ်သောစားနပ်ရိက္ခာနှင့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများအား တောင်ခြေရှိမြို့ကလေး၌ သွားရောက်ဝယ်ယူ ဖြည့် တင်းရလေသည်။

လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့က ရှောင်ကောင်းထံ၌ လာရောက်

ပညာသင်ကြားကြသောအခါ အကြောင်းကိစ္စရှိ၍ တောင်ခြေမြို့ ကလေးသို့ သွားရလျှင် သူတို့တာဝန် ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုသို့ သွားရောက်ရသော နေ့မျိုးတွင် သိုင်းလေ့ကျင့်မှု မပြုရဘဲ အနားယူရတတ်ပေသည်။

လူငယ်လူရွယ်များပီပီ တောင်ပေါ်၌ သီးခြားနေရသဖြင့် လူစည်ကားသော တောင်ခြေမြို့ကလေးသို့ သွားရသောအခါ ပျော် ရွှင်မိကြသည်မှာ မဆန်းပါချေ။

ကျင်းစန်းသည် ရှောင်ကောင်းထံသို့ ရောက်လာသည်မှာ ခြောက်လခန့်သာ ရှိသေးပြီး ပထမဦးဆုံးအကြိမ် နားရက်ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်နေမိလေသည်။

နံနက်စောစောကပင် လီထင်းနှင့်အတူ တောင်ခြေမြို့လေး သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

တောင်ခြေမြို့လေးမှာ စည်ကားသိုက်မြိုက်နေလေသည်။

လီထင်းက ဦးဆောင်ပြီး လိုအပ်သည့်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူ ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားပြီး နေမွန်းတည့် ချိန်သို့ပင် ရောက်ရှိလာလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီထင်းက ...

"ညီလေး ဗိုက်ဆာနေပြီလား"

ဟု မေးလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး ... ကျွန်တော် ဗိုက်ဆာနေပြီ"

လီထင်းက ...

"လာ ... တို့ သွားစားကြမယ်၊ ကျုပ် စားနေကျ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ရှိတယ်"

ဟုပြောကာ ကျင်းစန်း၏လက်ကိုဆွဲကာ ခေါ်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်းကလည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

မကြာပါချေ ...။

လမ်းဆုံလမ်းခွရှိ လူစည်ကားသော စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

နှစ်ယောက်သား ဆိုင်ထဲဝင်ကာ အားရပါးရ စားသောက်လိုက်ကြလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ...

"ကယ်တော်မူကြပါရှင်"

စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် ခေါင်းထောင်၍ကြည့်လိုက်ရာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒရောသောပါးပြေးလာပြီး ခေါင်းတုံးကြီးတစ်ယောက်က နောက်မှလိုက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ဒုက္ခပဲ"

မိန်းကလေးအတွက် စိုးရိမ်ကာ လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်းကလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကုတ်သွားပြီး ဘာမှမပြောဘဲ ဆက်၍စားသောက်နေလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း မရိုးမရွ ဖြစ်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်နေသည်ကို တွေ့ပါလျက် လက်ပိုက်ကြည့်မနေသင့်ဟု ထင်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပတ်ဝန်းကျင်ကို မသိမသာအကဲခတ်လိုက်ရာ လူအတော်များများသည် မိန်းကလေးအား လှမ်းကြည့်နေကြသော်လည်း မည်သူကမှ အကူအညီမပေးဘဲ နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျင်းစန်း မနေနိုင်တော့ပါချေ။

ထိုင်ရာမှဆတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက သူ့အား ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည်တွင် ကျင်းစန်းက ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

ထိုစဉ် ...

"အောင်မလေး"

ခေါင်းတုံးကြီးသည် မိန်းကလေးအား မိသွားပြီး လှမ်းဆွဲကာ ပါးရိုက်ချလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး စူးစူးဝါးဝါး အော်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်း မနေနိုင်တော့ပါချေ။

"ရပ်လိုက်"

ဟု ငေါက်ကာ ခေါင်းတုံးကြီး၏ပခုံးကို လှမ်းဆွဲလိုက်၏။

ခေါင်းတုံးကြီးသည် မိန်းကလေးအား မလွှတ်ဘဲ လက်ဆွဲထားကာ ကျင်းစန်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ခင်ဗျား မတရားမလုပ်ပါနဲ့ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်၏။

ခေါင်းတုံးကြီးသည် ကျင်းစန်းအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဟား ဟား ဟား"

ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်း မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

"ခင်ဗျား လွှတ်မလား၊ မလွှတ်ဘူးလား"

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ခေါင်းတုံးကြီးက ...

"မလွှတ်ဘူး ဆိုရင်ကော"

ကျင်းစန်း ခံပြင်းသွားလေသည်။

"ကောင်းပြီ ... ခင်ဗျား ဒီလောက် ခေါင်းမာနေရင်တော့ မှတ်လောက်အောင် ဆုံးမရလိမ့်မယ်"

ဟုပြောကာ တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ခေါင်းတုံးကြီးက ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဩော် ... တကယ့်သူရဲကောင်းကြီးတစ်ယောက်နဲ့မှ လာ တွေ့နေရတာကိုး၊ မင်း ဘယ် ာလောက် အစွမ်းအစရှိသလဲ ကြည့်ရ သေးတာပေါ့"

ဟု ကြိုးဝါးကာ စတင်တိုက်ခိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက လည်း ...

"စိတ်ချ ... ခင်ဗျားကို ဆုံးမမယ်"

ဟုပြောကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းမှာ ဖခင်ယံမှ အခြေခံသိုင်းပညာရပ်များ သင် ယူခဲ့ပြီး ရှောင်ကောင်းထံ၌ လာရောက် သိုင်းပညာသင်ကြားနေသူ ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းပညာ အသင့်အတင့် တတ်မြောက်ထားသော်လည်း တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့် ခေါင်းတုံးကြီးနှင့် ရင် ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ မျှော်မှန်းသလိုဖြစ်မလာဘဲ တစ်ခဏအတွင်း မှာပင် အရေးနိမ့်သွားလေတော့သည်။

'ဝုန်း'

'ခွပ်'

"အား"

ခေါင်းတုံးကြီးသည် အသာစီးရသွားပြီး ဖိ၍ ထိုးကြိတ်လိုက် လေသည်။

သိုင်းပညာတတ်ထားသော ကျင်းစန်းမှာ တိုက်ပွဲအတွေ့ အကြုံမရှိသဖြင့် ဖရိုဖရဲဖြစ်ကာ ထိုးကြိတ်ခံလိုက်ရတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ...

"သေစမ်း"

အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေသော မိန်းကလေးက ဓား မြှောင်တစ်လက် ဆွဲထုတ်ကာ ခေါင်းတုံးကြီးအား ထိုးချလိုက်လေ သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသဖြင့် ခေါင်းတုံးကြီး မရှောင်နိုင် တော့ပါချေ။

"အား"

စူးရှစွာ အော်ဟစ်ကာ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးလည်း ဓားမြှောင်ကိုလွှတ်ချကာ ထွက်ပြေး သွားလေသည်။

သူမ၏အပြုအမူကြောင့် ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွား၏။ ထိုစဉ် ...

"ဟာ ... ဓားနဲ့ထိုးပြေးပြီဟေ့"

"လိုက်ကြ"

"ဟိုကောင့်ကို ဖမ်းထား"

အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှလူများသည် ချက်ချင်း ဝိုင်းအုံလာကြလေသည်။ လူများသည် ခေါင်းတုံးကြီးဘက်မှ ရပ်တည်ကာ ကျင်းစန်းအား ရန်ပြုမည့်အသွင် ရှိနေကြပါတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် မည်သို့မျှ နားမလည်နိုင်တော့ဘဲ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ်ဖြင့် သွေးအလူးလူး ဖြစ်နေသော ခေါင်းတုံးကြီးအား ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ...

"ညီလေး"

လီထင်း၏အသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လီထင်းသည် လူအုပ်ကို တိုးဝှေ့ကာ ဝင်ရောက်လာသည်။

ကျင်းစန်း၏လက်ကိုဆွဲကာ လူအုပ်ကို ရင်ကော့ပြီး ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

"ဒါ ကျုပ်ညီပဲ ... ထိရဲတဲ့လူထိကြည့်၊ ကျုပ်နဲ့ တွေ့မယ်မှတ်"

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။ ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်နေသော ခေါင်းတုံးကြီးကိုလည်း ဂရုမစိုက်ပါ။

"လမ်းဖယ်ကြစမ်း"

ဟု အော်ငေါက်ကာ ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လိုက်လေသည်။

လီထင်း၏အပြုအမူကြောင့် လူအုပ်ကြီး ဘေးသို့ရှဲသွားကြသည်။

လီထင်းသည် ပြောသည့်အတိုင်း လုပ်မည့်လူတစ်ယောက်အသွင် ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့သည် လူအုပ်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင် လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်း လှမ်းဝင်လိုက်ကြပြီး ...

"မြန်မြန်လာ"

လီထင်းကပင် ကျင်းစန်း၏ လက်ကိုဆွဲကာ ပြေးလွှားသွား၏။ ကျင်းစန်းလည်း ဒရောသောပါး လိုက်သွားရလေတော့သည်။

✺

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟောဟဲ ဟောဟဲ"

ကျင်းစန်းမှာ မောဟိုက်လွန်းသဖြင့် ဟောဟဲလိုက်နေ၏။

လီထင်းက နဖူးပေါ်မှချွေးများကို သုတ်လိုက်သည်။

သူတို့သည် ပြေးလွှားလာရင်း မြို့ပြင်သို့ ရောက်လာတော့မှ အရိပ်ကောင်းသော သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်၌ အနားယူလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လီထင်းသည် အမောပြေသွားသည်နှင့် ...

"တို့ သိပ်ကံကောင်းတယ်၊ ခေါင်းတုံးကြီးက သွေးမြင်ပြီး တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလို့ပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ညီလေးကို ပြန် ရန်လုပ်မယ်ဆိုရင် မလွယ်ဘူး၊ လူအုပ်ကြီးကပါ ဝိုင်းလာကြမှာ သေချာကယ်"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော်က စော[illegible]နဲ့ ကူညီတာပါ ... ခုတော့"

"အေး ... ညီလေးက အခြေအနေကိုမှ မကြည့်ဘဲ၊ ထင်ရာရမ်းလုပ်တာကိုးကွ"

"ဗျာ"

ကျင်းစန်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

"ကျွန်တော် မှားနေလို့လား အစ်ကိုကြီး"

"အေးကွ ... မင်းမှားတာပေါ့"

"ကျွန်တော်က ဒုက္ခရောက်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကူညီဖို့ကြိုးစားတာ မှားသလား"

ဤတွင် ...

"ဟား ဟား ဟား"

လီထင်းက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး ဘာရယ်တာလဲဗျ"

"သဘောကျလို့လေ"

"ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ညီလေး ... မင်းက ကိစ္စတစ်ခုကို အပေါ်ယံကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့အတွက် မှားတာပေါ့၊ အဲဒီမိန်းကလေးဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာကော မင်းသိသလား"

ကျင်းစန်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"မသိဘူး"

လီထင်းက ...

"အေး ... မသိရင်မှတ်ထား၊ အဲဒါ အပျော်မယ်လေး တစ်ယောက်ပဲကွ"

"ဗျာ"

"အဲဒီမိန်းကလေးဟာ အပျော်မယ်လေးဆိုတာ တစ်မြို့လုံးသိကြတယ်ကွ"

ကျင်းစန်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရပါတော့သည်။ လီထင်းက ဆက်၍ ရှင်းပြလေသည်။

"သူဟာ ပျော်ပါးဖို့လာတဲ့လူတွေဆီက ငွေတွေကို အလစ်သုတ်ပြီး ထွက်ပြေးနေကျပဲ၊ ခုလည်း ခေါင်းတုံးကြီးဆီက ငွေတွေကို အလစ်သုတ်လာတာပဲဖြစ်မယ်၊ ခေါင်းတုံးကြီးကို ဓားနဲ့တိုက်ခိုက်တာပဲ ကြည့်"

ကျင်းစန်း တွေဝေသွားပြီး ...

"ဟုတ်ပါရဲ့ ... အတော့်ကို ရဲတင်းတဲ့မိန်းကလေးပဲ"

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"ဒါကြောင့် သူက ကယ်ပါယူပါ တစာစာအော်နေပေမယ့် သူ့အကြောင်းသိထားတော့ ဘယ်သူကမှ အရေးမလုပ်ကြတာပေါ့ ညီလေး၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သေသေချာချာ စဉ်းစားလေ့လာပြီးမှလုပ်ပါ၊ မဆင်မခြင် မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်ပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင် စေချင်တယ်"

ကျင်းစန်းက လီထင်းအား ကျေးဇူးတင်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်လေသည်။

"စိတ်ချပါ ... အစ်ကိုကြီးရဲ့စကားကို ကျွန်တော် စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပြီး ဆင်ခြင်ပါ့မယ် ခင်ဗျာ"

ဟု အလေးအနက် ပြောလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်း"

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

မည်မျှကြာအောင် အတွေးနယ်ချဲ့နေမိမှန်း မသိ။

အော်ဟစ်ကာ ထွက်သွားသည့် မိန်းကလေးနှင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးနေသူ နှစ်ယောက်မှာ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းက လက်ဖက်ရည်ကို ကုန်အောင်သောက်လိုက်ပြီး ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ ကျသင့်ငွေပေးချေလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ် ...

ဆိုင်ရှေ့သို့ရောက်လျှင် လူနှစ်ယောက်သည် မိန်းကလေး

တစ်ယောက်အား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းအား လူအများက ကြည့်နေကြပြီး တီးတိုး ဝေဖန် ပြောဆိုနေကြလေသည်။

"တော်တော်ဆိုးတဲ့လူတွေ"

"အကြွေးမပေးနိုင်တာနဲ့ လူကို အဓမ္မသိမ်းမလို့တဲ့"

"ရွှံ့စရာကောင်းလိုက်တာ၊ ထွီ ... ဒီလူတွေ ရောက်လာမှပဲ ကျုပ်[illegible]ရန်မြို့ နာမည်ပျက်တော့မယ်"

ထိုစကားသံများကြောင့် ကျင်းစန်း ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်သွားလေသည်။

သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ မကြာသေးမီက ဆိုင်ရှေ့မှ ဖြတ်ပြေးသွားသည့် မိန်းကလေးအား နောက်မှလိုက်သူ နှစ်ယောက်က ဖမ်းဆီးရမိသွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိလိုက်ရလေသည်။

ထို့အပြင် ပြောဆိုနေသည့် စကားသံများအရ မိန်းကလေးသည် မတရားသဖြင့် အနိုင်ကျင့်ခံရကြောင်းလည်း သိလိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းစန်း စိတ်ဝင်စားလာပြီး ဂို၍သေချာအောင် အနီးရှိ လူတစ်ယောက်အား မေးကြည့်လိုက်လေသည်။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျ"

ထိုလူလည်း အလွန်ပင် ပြောချင်နေပုံရလေသည်။

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ... သူဌေးကျော်က် ဆိုတဲ့လူပေါ့၊ မုရန်မြို့ ကိုပြောင်းလာတာ ငါးနှစ်လောက်ပဲရှိသေးတယ် ... တစ်မြို့လုံး သူ့ရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေချည်း ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ငွေတိုးလည်း ချေးတယ်၊ နှမ်းပါးတဲ့လူတွေက မလွဲမရှောင်သာ ငွေချေးမိပြီး ပြန်မဆပ်နိုင်ရင် ရှိတာအကုန် သိမ်းတော့တာပဲ၊ အိမ်ယာမြေတွေမကဘူး ... လူကိုပါ သိမ်းတာ၊ ဟိုမိန်းကလေးကို ကြည့်ပါလား ... သူဌေးကျော်က် အကြွေးနဲ့သိမ်းပြီး သူ့အိမ်မှာ အခိုင်းအစေလုပ်ထားတာ၊ နှိပ်စက် လွန်းလို့ မခံနိုင်တာနဲ့ ထွက်ပြေးတာ ဖစ်မှာပေါ့"

ကျင်းစန်း၏ရင်ထဲ ဒေါသထောင်းခနဲ ထသွားလေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

'ဝုန်း'

"အား"

"သေပါပြီဗျ"

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားကာ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းကလေးအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည့် လူသန်ကြီးနှစ် ယောက်အား လူတစ်ယောက်က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

လူသန်ကြီးနှစ်ယောက်မှာ မရှုမလှ ခံလိုက်ရပြီး ထွက်ပြေး သွားကြလေသည်။

တိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်လိုက်သူက မိန်းကလေးအား ငွေ အချို့ ထုတ်ပေးပြီး ...

"ကဲ မိန်းကလေး ... မင်းလည်း လူယုတ်မာတွေနဲ့ ဝေးရာကို ပြေးပေတော့"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် မြေပေါ်ဒူးထောက်ကာ ရှိခိုးကန်တော့ ပြီး ထွက်ပြေးသွားလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည် မိန်းကလေးအား ကယ်တင်လိုက်သူကို တွေ့ရလျှင် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းမှာ ...

ထိုသူသည် သူ၏ပညာသင်ဘက်အစ်ကိုကြီး လီထင်းဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်း ဝမ်းသာသွားပြီး ...

"အစ်ကိုကြီး"

ဟုခေါ်ကာ ပြေးသွားလိုက်လေတော့သည်။

✺

သိုင်းပြိုင်ပွဲ

မွန်းလွဲသွားပြီဖြစ်သည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ လူရှင်းနေ၏။

ပြတင်းပေါက်နှင့်ကပ်လျက်ရှိသော စားပွဲတစ်လုံး၌ စားသောက်နေသူ နှစ်ယောက်သာ ရှိနေတော့သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ကျင်းစန်းနှင့်လီထင်းတို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ကျင်းစန်းက လီထင်းကိုခေါ်ဆောင်ကာ ညှိခံကျွေးမွေးနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူ၏အိမ်သို့ ခေါ်သော်လည်း လီထင်းက မလိုက်သဖြင့် စားသောက်ဆိုင်သို့ လာခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မုရန်မြို့သို့ လီထင်းရောက်လာသဖြင့် ကျင်းစန်းမှာ အကြီးအကျယ် ဝမ်းသာနေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် လီထင်းအား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဖြင့် ဝမ်းသာအားရ ပြုံးပြကာ ...

"အစ်ကိုကြီးရောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် တကယ့်ကို မထင်ခဲ့မိဘူး"

နှုတ်မှလည်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်းမှာ မျက်နှာလေး ညှိုးသွားကာ ...

"အင်း ... ကျုပ်က အရက်မူးပြီး ညီလေးအပေါ် ပြောဆိုခဲ့မိတာတွေကို စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ ရှက်တာရက် ညီလေးဆီကို မလာဝံ့ဘူးလေ"

လီထင်း၏စကားကြောင့် ကျန်းစန်း ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။

"ဟာ ... အစ်ကိုကြီးကလည်း ကျွန်တော် ဘယ်ဇလိုမှ သဘောမထားပါဘူး၊ ခုလိုဖြစ်ရတာလည်း ကျွန်တော့်အပြစ်ကြောင့်ပါ။ အစ်ကိုကြီးရဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်ရှိရင်လည်း ဒီလိုခံစားရမှာပဲ ... အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

ကျင်းစန်းသည် လွန်စွာအားတုံ့အားနာဟန်ဖြင့် တောင်းပန်လိုက်၏။

လီထင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

"ကျုပ်ရဲ့စိတ်ထား သေးသိမ်သလောက် ညီလေးရဲ့စိတ်ထားက ဖြူစင်ပြည့်ဝလှပါတယ်ကွာ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ် ညီလေးကို တောင်းပန်ဖို့ လာခဲ့တာပါ"

"အစ်ကိုကြီးရယ် ... ကျွန်တော့်ကို ဘာမှတောင်းပန်နေစရာ မလိုပါဘူးဗျာ"

"မဟုတ်သေးဘူး၊ ညီလေးဆီက ခွင့်လွှတ်တယ်ဆိုတဲ့စကားလေးရမှ ကျုပ်စိတ်အေးနိုင်မယ်၊ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်တယ် မဟုတ်လား့ဟင်"

လီထင်းသည် တောင်းပန်တိုးလျှိုးသော လေသံဖြင့် မေးလာလေသည်။

ကျင်းစန်းက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ...

"အစ်ကိုကြီးကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အမှားတွေကိုလည်း အစ်ကိုကြီး ခွင့်လွှတ်ရမယ်နော်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ညီလေးရယ်"

ကြေကွဲစွာဖြင့် ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ကျင်းစန်းက...

"ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကြားမှာ ဘယ်လို ပြဿနာမျိုးမှ မရှိသင့်ပါဘူးဗျာ၊ ကဲ ... ဒါတွေ မေ့ထားလိုက်ပါ တော့၊ ကျွန်တော်တို့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေကြရအောင်၊ အစ်ကိုကြီး ဒီကို ရောက်လာမှတော့ ကျွန်တော့်အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ရမယ်နော် အစ်ကို ကြီး"

"ညီလေး"

လီထင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး မငြင်းပါနဲ့၊ အစ်ကိုကြီးက ကျွန်တော့်အိမ်ကို လိုက်မလည်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ စိတ်ကောင်းနိုင်တော့ မှာ မဟုတ်ဘူး"

ဟု အတင်းခေါ်နေသဖြင့် လီထင်းလည်း မတတ်သာတော့ ပါချေ။

"ကောင်းပြီလေ ... သွားကြတာပေါ့"

ဟု သဘောတူလိုက်ရလေတော့သည်။

ထို့နောက် စားသောက်ခ ကျသင့်ငွေပေးချေကာ နှစ် ယောက်သား ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ...။

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

လီထင်းမှာ ကျင်းစန်း၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ သုံးရက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုသုံးရက်အတွင်း ကျင်းစန်းက လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုခဲ့လေသည်။

လီထင်းမှာ ကျင်းစန်း၏ဧည့်ဝတ်ပြုမှုကို အားတုံ့အားနာ ဖြစ်ရသည်အထိပင်။

သုံးရက်နေထိုင်ပြီးသွားလျှင် လီထင်းက ...

"ညီလေး ... ညီလေးရဲ့ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်မှုဟာ အားနာစရာတောင် ကောင်းနေပါပြီ၊ ကျုပ်က ညီလေးဆီကို လာခဲ့တာဟာ ညီလေးကို တောင်းပန်ဖို့အပြင် ထိုက်ကျူးမြို့မှာကျင်းပတဲ့ သိုင်းပြိုင်

ပွဲကို သွားကြည့်မလို့ ညီလေးကို လာခေါ်တာပါ"

ဟု ပြောလေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"သိုင်းပြိုင်ပွဲ ... ဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

"ဟုတ်တယ် ညီလေး ... ထိုက်ကျူးမြို့စားကြီးဟာ သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်၊ သိုင်းပညာ ထွန်းကားပြန့်ပွားရေးကို ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်သူလည်းဖြစ်တယ်၊ သူဟာ သိုင်းလောကက အထင်ကရပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ထိုက်ကျူးသိုင်းပြိုင်ပွဲကို ကြီးကြပ်ကျင်းပလေ့ရှိတယ်၊ ပြိုင်ပွဲမှာ နာမည်ရှိပြီးသား သိုင်းပညာရှင်တွေရော၊ လူငယ်လူရွယ်တွေပါ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးလေ့ရှိတယ်"

ကျင်းစန်းက ...

"အတော့်ကို စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမှာပဲနော်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

"ကျုပ်က ထိုက်ကျူးပြိုင်ပွဲကို သွားဖို့ ညီလေးကို လာခေါ်တာ"

"ဟင်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ညီလေး လိုက်မယ်မဟုတ်လား"

"ကျွန်တော်"

လီထင်းက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ...

"ညီလေး ... တို့တစ်တွေကို သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံ ရှာရမယ်လို့ ဆရာက မှာလိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ ညီလေးက အိမ်မှာပဲ နေမယ်ဆိုရင် ဆရာ့စကားကို ဖယ်ရှားသလို ဖြစ်သွားမှာပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

"ကျွန်တော်လည်း သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရှာဖို့ စဉ်းစားထားပါတယ်"

"ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့သွားရအောင်"

"ကျွန်တော်"

"ညီလေး ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ"

ကျင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော့်ဖေဖေ ခရီးထွက်သွားပါတယ်၊ ဖေဖေ အိမ်ကို ပြန်ရောက်လာမှပဲ သိုင်းလောကထဲ ဆင်းမယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ ပါ၊ ခုတော့"

လီထင်းက ...

"ညီလေးရဲ့အဖေက ဘယ်တော့ပြန်လာမလဲ"

ကျင်းစန်းက ...

"ဖေဖေ ဘယ်တော့ပြန်လာမလဲဆိုတာတော့ မသေချာဘူး အစ်ကိုကြီး"

"ထိုက်ကျူးပြိုင်ပွဲက နောက်သုံးရက်နေရင် စတော့မှာ ... ညီလေးရဲ့အဖေကို စောင့်နေရင် မီမယ်မထင်ဘူး"

ကျင်းစန်းက ...

"ကောင်းပြီလေ ... ကျွန်တော်တို့ သွားကြတာပေါ့"

လီထင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

"ညီလေး လိုက်မယ်မဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ကျုပ်တို့ ဒီကနေ့ပဲ သွားကြရအောင်"

ကျင်းစန်းက ...

"ကျွန်တော် ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်လိုက်မယ်"

"ကောင်းပြီ ညီလေး"

ကျင်းစန်းသည် လူယုံတော်ယန်ဝေကိုခေါ်ကာ သူ ခရီးထွက်မည့်အကြောင်း၊ ထိုက်ကျူးမြို့မှ သိုင်းပြိုင်ပွဲအား သွားကြည့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည့်အကြောင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

ယန်ဝေသည် တားမြစ်ခြင်းမပြုဘဲ လိုအပ်သည်များကို စီစဉ်ပေးလေသည်။

ထို့နောက်တွင် ကျင်းစန်းနှင့် လီထင်းတို့သည် သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပမည့် ထိုက်ကျူးမြို့သို့ ဦးတည်ကာ ခရီးထွက်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

✹

အတွေ့အကြုံ

ထိုက်ကျူးမြို့ ...။

ထိုက်ကျူးမြို့သည် ကျင်းစန်း၏ဇာတိ မုရန်မြို့ထက် သုံးလေးဆမျှမက ကြီးမားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ ဖြစ်လေသည်။

ထိုက်ကျူးမြို့တွင် သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပမည်ဖြစ်ရာ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ သိုင်းသမားများ၊ စိတ်ပါဝင်စားကြသူများ ရောက်ရှိလာသဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေပါတော့သည်။

ကျင်းစန်းသည်လည်း လီထင်းနှင့်လိုက်လာခဲ့ရာ ထိုက်ကျူးမြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲသည် သုံးရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ကြည့်ရှုလေ့လာရန် ထိုက်ကျူးမြို့၌ သုံးလေးရက်မျှ နေထိုင်ရမည်မှာ သေချာလှပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီထင်းကပင် ဦးဆောင်ကာ သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကြည့်ရှုလေ့လာနေစဉ် ကာလတစ်လျှောက် အနားယူတည်းခိုနိုင်ရန် တည်းခိုခန်းတွင် အခန်းငှားရမ်းနေထိုင်ဖို့ စီစဉ်လေသည်။

ထိုက်ကျူးမြို့တွင် တည်းခိုခန်းနှင့် ဧည့်ဂေဟာပေါင်း ဆယ့်လေးငါးခုမက ရှိလေသည်။

သို့သော် သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်ရှိလာသော ဧည့်သည်များဖြင့် တည်းခိုခန်းတိုင်းလိုလို နေရာပြည့်နေပြီဖြစ်သည်။ အခန်းလွတ်မရှိတော့ပေ။

ကျင်းစန်းနှင့်လီထင်းတို့သည် တည်းခိုရန် ပထမဦးဆုံး အခက်ကြုံရလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းနှင့် လီထင်းတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ အစ်ကိုကြီး"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"စိတ်မပျက်ပါနဲ့ ညီလေးရယ်၊ တို့တစ်တွေ ထိုက်ကျူးမြို့ထဲကို ဝင်လာကြတုန်းက မြို့ပြင်မှာ ဘုံကျောင်းတစ်ခု တွေ့ခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

ကျင်းစန်းက ...

"ဟုတ်ကဲ့ ... တွေ့ခဲ့ပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

"အေး ... အဲဒီဘုံကျောင်းမှာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး တည်းခိုခွင့်တောင်းရင် ရနိုင်ပါတယ်၊ စားစရာ, သောက်စရာတွေကတော့ ကိုယ့်ဘာသာ အဆင်ပြေသလို ကြည့်စီစဉ်ကြတာပေါ့"

ကျင်းစန်း သဘောတူလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီးသဘောပဲလေ"

သူတို့သည် တည်းခိုစရာနေရာ မရနိုင်တော့သည့် နောက်ဆုံး၌ မြို့ပြင်ဘုံကျောင်းသို့သွားကာ အကူအညီတောင်းကြလေသည်။

ဘုံကျောင်းတွင် ရသေ့ကြီးတစ်ပါးနှင့် သူတော်တစ်ပါးသာ ရှိသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဘုံကျောင်းသည် ရှေးခေတ်ကလက်ရာဖြစ်ပြီး ကြီးမား ကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

လူသူအရောက်အပေါက် အလွန်နည်းပါးလှသည်။ ရှိ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ လီထင်းက ရသေ့ကြီးအား ဝတ်ပြုပြီး အခက်အခဲကို တင်ပြလိုက်သောအခါ ရသေ့ကြီးက ရှောရှောရှူရှူပင် ခွင့်ပြုခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့အတွက် အခက်အခဲတစ်ခု ပြေလည်သွားခဲ့ရလေတော့သည်။

✹

နေမွန်းတည့်တော့မည်ဖြစ်လေသည်။

လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့သည် ထိုက်ကျူးမြို့သို့ ခရီးကြမ်းနှင်လာခဲ့ကြရသဖြင့် မောပန်းနွမ်းနယ်နေကာ မြို့ပြင်ဘုံကျောင်း၌ တည်းခိုခွင့်ရသည်နှင့် စိတ်အေးလက်အေး တည်းခိုလိုက်ကြလေသည်။

ညအချိန်တွင် နှစ်ယောက်သား သိုင်းလောကအတွေ့အကြုံများကို ပြောရင်း ထိုက်ကျူး သိုင်းပြိုင်ပွဲအရေး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြရင်း ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်ခဲ့ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်မှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ကြပြီး မနက်စောစော မထနိုင်တော့ချေ။ နေအတော်မြင့်မှ အိပ်ရာမှ နိုးလာကြသည်။

ရသေ့ကြီးနှင့်သူတော်တို့က သူတို့အတွက် စားသောက်ဖွယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရာများ စီစဉ်ကျွေးမွေးသည်ကို စားသောက်ရပြန်ပါသေး၏။

သို့ဖြင့် သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့ ရောက်ရှိသွားသောအခါ နေမွန်းတည့်ချိန်ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပြီး သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပနေပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့ရလေတော့သည်။

✹

သိုင်းပြိုင်ပွဲ ...။

သိုင်းပြိုင်ပွဲအား မြို့စားဂေဟာနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ ကျယ်ဝန်းသော ပန်းဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းမှ မြေကွက်လပ်တွင် ကျင်းပခြင်းဖြစ်လေသည်။

မြေကွက်လပ်အလယ်တွင် စင်မြင့်တစ်ခု ပြုလုပ်ထားပါသည်။

စင်မြင့်အရှေ့ဘက်၌ မြို့စားကြီးနှင့်တကွ အထူးဖိတ်ကြားထားသော သိုင်းလောကမှ ဧည့်သည်တော်များအတွက် ယာယီမဏ္ဍာပ်တစ်ခု ဆောက်လုပ်ထားလေသည်။

ယခု မဏ္ဍာပ်အတွင်းရှိ စင်မြင့်အောက်ဘက် မြေကွက်လပ်၌ပါ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များ၊ ပြိုင်ပွဲဝင်များဖြင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုး စည်ကားနေပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့သည် လူအုပ်ကြားမှ တိုးဝှေ့ဝင်လာခဲ့ကြလေသည်။

စင်မြင့်နှင့်မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်သည်အထိ တိုးဝင်ကာနေရာယူလိုက်ကြသည်။

သူတို့၏တိုးဝှေ့မှုကြောင့် အခြားလူများက မကျေမနပ် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ကို မကြားချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်ကြလေသည်။

လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့ ရောက်ရှိသွားချိန်၌ စင်မြင့်ပေါ်၌ပြိုင်ပွဲစတင်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

လူငယ်နှစ်ယောက်က ယှဉ်ပြိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့သည် ထိုယှဉ်ပြိုင်နေကြသူ နှစ်ယောက်ကိုကြည့်ကာ ပြုံးမိလိုက်ကြလေသည်။

လီထင်းက ...

"ညီလေး ဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"သူတို့ပညာ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့"

"မစွံဘူး မဟုတ်လား"

လီထင်း၏စကားကြောင့် ကျင်းစန်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"တို့ဟာ ဆရာ့ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှမမေ့ရဘူး၊ ဆရာသင်ပေးလိုက်တဲ့ပညာဟာ ဆုံးခန်းမတိုင်သေးပေမယ့် သိုင်းလောကမှာ ကောင်းကောင်းကြီး ရပ်တည်လို့ရတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း ဆရာက တို့ကို စိတ်ချလက်ချ စေလွှတ်လိုက်တာပေါ့"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်းက ...

"ဆရာ့ကျေးဇူးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး အစ်ကိုကြီး"

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူသည် သုံးနှစ်ပြည့်လျှင် ဆရာရှောင်ကောင်းထံသို့ အရောက်ပြန်သွားပြီး သိုင်းပညာဆုံးခန်းတိုင်အောင် ဆက်လက်သင်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်ကိုမူ မပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"ဒီပြိုင်ပွဲမှာ သိုင်းသမားကြီးတွေ ပါဝင်ကြတယ်ဆိုပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ပွဲစည်ကားအောင် အားဖြည့်ပေးတဲ့ သဘောပါ၊ တကယ်တမ်း ကျတော့ လူငယ်လူရွယ်တွေ၊ သိုင်းလောကရဲ့ သွေးသစ်လောင်းမယ့် လူတွေကို ဖော်ထုတ်ပေးဖို့ ရည်ရွယ်တာပဲ ဖြစ်တယ်၊ မြို့စားကြီးက လည်း ဆုငွေကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချီးမြှင့်ထားတယ်လေ"

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ထိုစဉ် ...

'ဝုန်း'

"အား"

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ယှဉ်ပြိုင်နေကြသော လူငယ်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်မှာ အဝေးလွင့်သွားပြီး ကျန်တစ်ယောက်က အနိုင်ရသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

တာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်က အနိုင်အရှုံးစာရင်းကို ကြေညာပြီး နောက်ထပ်ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်သူများအား ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်လူရွယ်နှစ်ယောက်က စင်မြင့်ပေါ်တက်လာပြီး ယှဉ်ပြိုင်လိုက်ကြပြန်သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့မှာ မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာ လာရောက်ကြည့်ရှုကြပါသော်လည်း ပြိုင်ပွဲမှာ စိတ်ဝင်စားစရာမကောင်းသည့်အပြင် ပျင်းရိငြီးငွေ့ဖွယ်ကောင်းနေသဖြင့် စိတ်ပျက်သွားကြလေသည်။

လီထင်းက ...

"ညီလေး ... တို့ ဝင်ပြိုင်ကြရင် မကောင်းဘူးလား"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ဝင်ပြိုင်မယ် ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်လေ"

"ဟာ ... မဖြစ်ဘူး ထင်ပါတယ်"

"ဘာကြောင့် မဖြစ်ရမှာလဲ"

ကျင်းစန်းက စိုးရိမ်သောလေသံဖြင့် ...

"တော်ကြာ ဆရာဆူနေမှာ စိုးရိမ်ရတယ်လေ"

ကျင်းစန်း၏စကားကြောင့် လီထင်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ဖြစ်ရလေ ညီလေးရယ် ... တို့ကို အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှာဖို့ ဆရာက လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်လား၊ ဂိုဘစ်တွေ သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ဝင်ပြိုင်တာကို ဆရာက ဝိုတောင် သဘောကျဦးမှာပါ"

ကျင်းစန်းက ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားသည်။

"ဖြစ်ပါ့မလား အစ်ကိုကြီး"

"သိပ်ဖြစ်တာပေါ့ကွာ၊ ဘယ်လိုလဲ ညီလေး ... ဝင်ပြီးယှဉ်ပြိုင်မယ် မဟုတ်လား"

ကျင်းစန်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး ...

"ကျွန်တော် မပြိုင်ချင်ဘူး"

ရှက်ရွံ့သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"ညီလေး အတော်ခက်ပါလား၊ ညီလေးရဲ့ပညာနဲ့ ဒီပြိုင်ပွဲကို ဝင်ရင် ပထမရနိုင်တယ်ကွ"

ယုံကြည်စိတ်ချဟန်အပြည့်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျင်းစန်းက လီထင်းကို ဖျတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"အစ်ကိုကြီးကော"

လီထင်းက အသာအယာပြုံးရင်း ...

"ငါလည်း ဝင်ပြိုင်မှာပေါ့"

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လီထင်း ဝင်ပြိုင်လျှင် သူ့အနေဖြင့် ဝင်ပြိုင်ရန် မလိုတော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သူ့ကြောင့် လီထင်း အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်ကို မလိုလားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

စင်မြင့်ပေါ်၌ ယှဉ်ပြိုင်နေကြသော လူငယ်လူရွယ်များမှာ သိုင်းပညာ မဆိုးကြပါချေ။

ထို့ကြောင့် သူတို့ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်မည်ဆိုပါက ဆုများ ဆွတ်ခူးကြရမည်မှာ သေချာလှပေသည်။

ကျင်းစန်းသည် တွေးတောစဉ်းစားပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေတော့သည်။

"ကျွန်တော် ဝင်မပြိုင်ဘူး အစ်ကိုကြီး"

"ညီလေးက"

"ကျွန်တော် စိတ်မပါလို့ပါ အစ်ကိုကြီး"

လီထင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

"ကောင်းပြီလေ ... ညီလေး ဝင်မပြိုင်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်ပဲ သွားပြီး စာရင်းပေးလိုက်မယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းသားပဲ ... ကျွန်တော်က အစ်ကိုကြီးကို အားပေးရမှာပေါ့"

"ဟား ဟား ဟား"

လီထင်းက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ...

"ညီလေး ဒီမှာပဲစောင့်နေ"

ဟုပြောကာ ခပ်သွက်သွက် ထွက်သွားလေတော့သည်။

လီထင်းသည် ပြိုင်ပွဲဝင်ရန် သွားရောက်စာရင်းပေးသွင်းနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်မှ ပြိုင်ပွဲသည် သူ့အား စိတ်ဝင်စားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိပါချေ။

ကျင်းစန်းက အမှတ်တမဲ့ ငေးမောကြည့်မိလိုက်သည်နှင့် ထူးခြားချက်တစ်ခုအား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာ၌ အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော အဘွားအိုတစ်ယောက်အား တွေ့လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအဘွားအိုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သူ ဖြစ်ပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟင်"

အဘွားအို၏ ရုပ်သွင်ကြောင့် ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

နှေခင်းကြောင်တောင် မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်အား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်ဟုပင် ထင်ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းစန်းကြည့်နေစဉ်မှာပင် အဘွားအိုသည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် သပ်ချလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူမ၏မျက်နှာကို ဇာပဝါတစ်ခုဖြင့် ဖုံးအုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အဘွားအိုသည် ဇာပဝါကိုဖွင့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်နေသည့် တဒင်္ဂအချိန်ကလေးမှာပင် သူမ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသောမျက်နှာကို တွေ့မြင်လိုက်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ဇာပဝါအုပ်ထားသောအခါ ပင်ကိုယ်ရုပ်သွင်ကို တွေ့ရဖို့ မလွယ်တော့ပါချေ။

ကျင်းစန်းသည် အဘွားအိုအား မငံ့မရဲကြည့်ရင်း ...

"သူဟာ စင်မြင့်ပေါ်က သိုင်းပြိုင်ပွဲကို ကြည့်နေတာလည်း မဟုတ်ပါလား"

ထူးခြားမှုတစ်ခုကို အမှတ်မထင် သတိပြုမိလိုက်ပြန်လေသည်။

မရည်ရွယ်ပါဘဲ အဘွားအိုကြည့်နေသောနေရာကို ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ဤတွင် စင်မြင့်၏ စဲဘက်ထောင့်တစ်နေရာ၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

ထိုမိန်းကလေးအားတွေ့ရလျှင် ကျင်းစန်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား ရလေတော့သည်။

အကြောင်းကား ...

ထိုမိန်းကလေးသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသည့် သွေးမြေခွေး၏မြေး ကြို့လင်းဖြစ်နေခြင်းကြောင့်တည်း။

ကြို့လင်းနှင့် သွေးမြေခွေးတို့သည် ကျားဘီလူးနှင့် ထိုက်ကျိဂိုဏ်းမှ သိုင်းသမားလေးယောက်အား သုတ်သင်ခဲ့ကြသည်။

ယခု ကြို့လင်းအား ပြန်တွေ့လိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

သွေးမြေခွေး မည်သည့်နေရာ၌ ရောက်ရှိနေပါသနည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူတို့သည် မည်သို့သော အကြံအစည်ဖြင့် ဤပြိုင်ပွဲသို့ လာရောက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း။

ကျင်းစန်းသည် တွေးတောပြီး ရင်ထဲ လေးလံလာလေတော့သည်။

✵

စင်မြင့်ပေါ်၌ ပြိုင်ပွဲများ ဆက်လက်ကျင်းပလေသည်။

တချို့အနိုင်ရသွားကြသည်။ တချို့ကား သရေပွဲဖြစ်သွားကြလေသည်။

လူငယ်လူရွယ်များ ယှဉ်ပြိုင်ပြီးသောအခါ ခေတ္တရပ်နားပြီး သိုင်းလောက၌ ထင်ရှားသော သိုင်းသမားကြီးများ၏ သရုပ်ပြ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများ ကျင်းပမည်ဖြစ်လေသည်။

ထိုသိုင်းသမားကြီးများ၏ ပြိုင်ပွဲကိုကြည့်ရမှ ပညာရမည်ဖြစ်ရာ ကျင်းစန်းက သည်းခံစောင့်ဆိုင်းနေလိုက်လေသည်။

လီထင်းက ကျင်းစန်းအနီးသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်။

"ညီလေးရေ ကျုပ်တော့ကံကောင်းတာပဲ၊ လူကြီးတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြိုင်ပွဲဝင်စာရင်း ပိတ်ထားလိုက်ပြီဖြစ်ပေမယ့် ကျုပ်က မေတ္တာရပ်ခံတာကို လက်ခံပြီး ယှဉ်ပြိုင်ခွင့် ပြုလိုက်တယ်"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျင်းစန်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

"ကောင်းတာပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ပထမရအောင် ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်နော်"

လီထင်းက လက်မ,ထောင်ပြလိုက်လေသည်။

"စိတ်ချညီလေး ... အားလုံး အံ့သြတုန်လှုပ်သွားရစေမယ်"

သူတို့နှစ်ယောက် ရယ်မောလိုက်ကြလေသည်။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများက သူတို့အား လှည့်ကြည့်လာကြသည်။ ထိုအခါမှ လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့ ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ကြလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် လီထင်းက ပြိုင်ပွဲဝင်တော့မည် ဆိုခြင်းကြောင့် ကြိုလင်းနှင့် ရုပ်ဆိုးသော အဘွားအိုတို့ကိုပင် ရုတ်တရက်မေ့လျော့သွားသည်။

ထိုစဉ် ပြိုင်ပွဲအစီအစဉ် ကြေညာသူ၏အသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုကြေညာချက်အရ မကြာမီ သိုင်းလောကၡ ထင်ရှားသော ရွှေဓားသိုင်းသမား ကျောင်းလွေနှင့် ငွေလှံသိုင်းသမားယုသာန်းတို့ သရုပ်ပြယှဉ်ပြိုင်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်းတို့က စိတ်ဝင်စားစွာ စောင့်ကြည့်နေလိုက်ကြလေတော့သည်။

ရွှေဓားကျောင်းလွေ၊ ငွေလှံယုသန်း။

ကျောင်းလွေနှင့် ယုသန်းတို့သည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော သိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်ကြလေသည်။

သူတို့သည် စင်မြင့်ပေါ်သို့ တက်လာကြပြီး သရုပ်ပြ ယှဉ်ပြိုင်ကြလေသည်။

ကျင်းစန်းတို့က စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေကြသည်။

ထိပ်သီးသိုင်းသမားကြီးများ ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ကျောင်းလွေ နှင့်ယုသန်းတို့၏ပြိုင်ပွဲမှာ ပညာသားပါလှပေသည်။

ဓားကွက်ကောင်း၊ လှံကွက်ကောင်းများကို တွေ့မြင်ရပြီး ကြည့်ရသည်မှာ အသည်းတယားယား ရှိလှပေသည်။

ပရိသတ်များသည် လွန်စွာမှပင် သဘောကျသွားကြပြီး လက်ခုပ်သြဘာပေးကာ ချီးကျူးကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းလွှေနှင့်ယုသန်းတို့သည် သိုင်းကွက်ပေါင်း သုံးဆယ်တိတိ သရုပ်ပြယှဉ်ပြိုင်ကြပြီးလျှင် တိုက်ပွဲကို ရပ်တန့်လိုက်ကြလေသည်။

အချိန်မှာ နေစောင်းသွားပြီဖြစ်သည်။

ကျောင်းလွှေတို့၏ သရုပ်ပြပွဲပြီးသွားသည်နှင့် ပြိုင်ပွဲ၏ ပထမနေ့ကို အဆုံးသတ်လိုက်လေသည်။

ပွဲကြည့်ပရိသတ်များသည် အလျှိုအလျှို ပြန်ကုန်ကြသည်။

ပြိုင်ပွဲတစ်နေ့တာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ရာ လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့သည်လည်း အများနည်းတူ လှည့်ပြန်လာခဲ့ကြလေတော့သည်။

✹

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်၌ ငုပ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

အလင်းရောင်အားနည်းသွားပြီး အမှောင်ထုက တစ်စထက်တစ်စ အားကောင်းလာလေသည်။

ထိုက်ကျူးမြို့၏ အိမ်တိုင်းလိုလို မီးထွန်းညှိလိုက်ကြပြီ ဖြစ်သည်။

နေဝင်ရီတရောအချိန်ရောက်သည့်တိုင် လမ်းပေါ်တွင် သွားလာလှုပ်ရှားနေကြသူများဖြင့် စည်ကားနေဆဲ။

သိုင်းလောကသားများ စုရုံးရောက်ရှိလာတတ်သော နေရာများသည် စည်ကားသိုက်မြိုက်တတ်သလို ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်သည် မဟုတ်ပါလား။

လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့ကား ဘုံကျောင်းသို့ မပြန်ကြသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါချေ။ သူတို့သည် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်ကာ စားသောက်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့ တည်းခိုနေသော ဘုံကျောင်းမှ ရသေ့နှင့်သူတော်တို့သည် တရားကျင့်ကြံနေကြသူများ ဖြစ်ရာ ညစာမစားကြပါချေ။

ထို့ကြောင့်လည်း လီထင်းတို့က စားသောက်ဆိုင်တွင် ဝမ်းဗိုက်ဖြည့်တင်းလိုက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့အတွက် ရသေ့ကြီးနှင့် သူတော်တို့ အလုပ်များကြမည်ကို မလိုလားကြပါချေ။

သူတို့ ဝင်ရောက်စားသောက်သောဆိုင်တွင် အခြားသောသိုင်းလောက လူငယ်လူရွယ်များ ရောက်ရှိနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

စားသောက်ရင်း ပြောဆိုနေကြသော စကားသံများ စီစီညံနေလေတော့သည်။

အများအားဖြင့် ပြိုင်ပွဲဝင်လူငယ်များအကြောင်းနှင့် ရွှေခါးလွှဲကျောင်း၊ ငွေလှံ့ယုသန်းတို့၏ သရုပ်ပြပွဲအကြောင်းကို ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်းက စားသောက်ရင်း ...

"ဒါနဲ့ အစ်ကိုကြီး ဘယ်တော့ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို မပြောသေးဘူးနော်"

ဟု သတိရကာ မေးလိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

"ဟုတ်သားပဲ ... ညီလေးကိုတောင် ပြောမပြရသေးဘူး၊ ကျုပ်က မနက်ဖြန်ကစပြီး ပြိုင်ရမှာ၊ ပွဲစဉ်သုံးရောက်ရင် ချန်းစုဆိုတဲ့ လူနဲ့ ပြိုင်ရမှာ"

ဟု ပြောလေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"ချန်းစုဆိုတဲ့လူကို အစ်ကိုကြီးသိသလား"

ဟု မေးလိုက်သည်။ လီထင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"မသိဘူး၊ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ယှဉ်ရမှာပဲ၊ ကျုပ် ဂရုမစိုက်ပါဘူး"

သူ၏စကားသံနှင့် မရေးမနှောင်းမှာပင် ...

"ဟား ဟား ဟား"

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

လီထင်းနှင့်ကျင်းစန်းတို့ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားကြပြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ အပြာရောင်ဝတ်ထားသူ လူငယ်တစ်ယောက်က ရယ်မောရင်း အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထိုလူငယ်သည် လီထင်းအားစိုက်ကြည့်ရင်း ...

"ခင်ဗျားက လီထင်းလား"

ဟု မေးလာလေသည်။ လီထင်းက ...

"ဟုတ်တယ် ... မိတ်ဆွေက"

"ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ပြိုင်ဘက်ပေါ့ဗျာ"

"ဟင်"

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသဖြင့် လီထင်း အံ့သြသွား၏။

ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားသည်။ ပြဿနာတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်မိလေသည်။

သူက လီထင်းကိုကြည့်လိုက်သည်။ လီထင်း စိတ်ထိန်းချုပ်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းမိလိုက်လေသည်။

ထိုမှုမကသေး သရုပ်ပြယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သည့် ကျောင်းလွှေနှင့် ယုသန်းတို့၏ ပြိုင်ပွဲကို ပြန်လည် မြင်ယောင်လာလေသည်။

ထိပ်တန်းသိုင်းသမားကြီးများသည် ထက်မြက်သော စွမ်း

ရည်ကို ထုတ်ဖော်ပြသရင်း အရေးအကြီးဆုံး အချက်တစ်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ပြသသွားခဲ့လေသည်။

ထိုအချက်မှာ မိမိ၏စိတ်အစဉ်နှင့် မိမိအသုံးပြုသော သိုင်းကွက်များကို လိုအပ်သလို ထိန်းချုပ်နိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြသသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ထိန်းချုပ်နိုင်မှုစွမ်းအားသည် သရုပ်ပြပွဲ၏ အဓိက သင်ခန်းစာဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်းက သဘောပေါက်ထားသော်လည်း လီထင်းက သတိမမူနိုင်ခဲ့ပါတကား။

လီထင်းက အပြာရောင်ဝတ်ထားသော လူငယ်ကို ကြည့်ကာ ...

"မင်းက ကျုပ်နဲ့ပြိုင်မယ် ... ဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ထိုလူငယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကျုပ်က ပွဲဦးထွက်မှာပဲ ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက်ကို အနိုင်ရထားပြီးပြီဗျ၊ ပြိုင်ပွဲစည်းကမ်းအရ ဒုတိယနေ့မှာ အနိုင်ရသူ အချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်ရမှာပဲ၊ မနက်ဖြန်ကျရင် ခုပြိုင်ပွဲဝင်လာတဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရမယ်ဆိုတာကို ကျုပ် သဘောမကျဘူး၊ ခင်ဗျားက ဘယ်သူနဲ့မှ မပြိုင်ရသေးဘူး၊ တစ်ပွဲနိုင်ထားတဲ့လူတစ်ယောက်ကို ယှဉ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်ဆိုတော့ ရယ်စရာမကောင်းနေဘူးလား၊ ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်တော်လို့ ပြိုင်ပွဲကြီးကြပ်သူတွေက အခွင့်အရေးပေးလိုက်တာလဲ"

သူ၏ မကျေမနပ်ချက်ကို ပြောလာလေတော့သည်။ လီထင်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး ...

"မင်းက ချန်းစုလား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ အပြာရောင်လူငယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

"ဟုတ်တယ်"

"လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး"

လူငယ်က အဘယ်ကြောင့် မကျေမနပ် လာရောက်ပြောဆိုနေရသည်ကို လီထင်း သဘောပေါက်သွားလေတော့သည်။

လူငယ် (ဝါ) ချန်းစုက ...

"ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်များ အစွမ်းအစရှိလို့ ကျုပ်နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ချင်ရတာလဲဆိုတာ ကျုပ်သိချင်တယ်"

ဟု မေးလာလေသည်။ လီထင်း ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

"မပူပါနဲ့လေ ... မနက်ဖြန်မနက်ဆိုရင် သိရမှာပါ"

ဟု ချေပလိုက်လေသည်။ လီထင်းမှာ စိတ်ဆတ်သူဖြစ်ကြောင်း ကျင်းစန်း သဘောပေါက်ထား၏။

"အစ်ကိုကြီး ကျုပ်တို့သွားကြပါစို့"

စကားနည်းရန်စဲသဘောဖြင့် ထွက်သွားရန် တိုက်တွန်းလိုက်၏။ လီထင်းက ...

"ကောင်းပြီ ... သွားကြတာပေါ့"

ကျသင့်ငွေကို စားပွဲပေါ်တင်ကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်လေသည်။ ချင်းစုက ...

"ဒီလိုထွက်သွားလို့ ရမလား"

ချက်ချင်းလမ်းပိတ်ကာ ဟန့်တားလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်း မနေနိုင်တော့ပါ။

"မိတ်ဆွေ ... ကျုပ်တို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့လို့ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ"

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။ ချင်းစုက ...

"ကျုပ်က နှောင့်ယှက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ကို ယှဉ်ချင်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက် အစွမ်းအစရှိသလဲ သိချင်လို့ ပြောနေတာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်းစန်းက …

"မနက်ဖြန်ကျရင် တွေ့ရမှာပဲ မဟုတ်လားဗျာ၊ ခုတော့ ကျုပ်တို့ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး"

ချန်းစု ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"မရဘူး … ကျုပ်နဲ့မယှဉ်ဘဲ ထွက်သွားလို့ မရဘူး"

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလေသည်။

ချန်းစုက ရန်စနေသဖြင့် ရှောင်ထွက်သွားဖို့ မလွယ်ရကား ကျင်းစန်း စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

လီထင်း၏မျက်နှာ တင်းမာသွားလေသည်။ ချန်းစုအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး …

"မင်း ဘေးဖယ်လိုက်စမ်း"

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။ ချန်းစုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ဩော် … မင်းတို့ ထွက်သွားချင်တယ် … ဟုတ်လား၊ ကောင်းပြီ"

သူက ခြေနှစ်ဖက်ကို ချဲထား၍ ရပ်လိုက်ပြီး …

"ငါ့ခြေထောက်အောက်က ဒူးထောက်ပြီး ထွက်သွားမယ် ဆိုရင် သွားလို့ရမယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

သူတို့၏အဖြစ်အပျက်ကို အခြားသောစားသောက်နေသူများက သတိပြုမိကာ ဝိုင်းကြည့်လာကြပါသည်။

ချန်းစု၏စော်ကားမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ အများက ဝိုင်းကြည့်နေကြခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ကျင်းစန်း ရှက်သွားလေသည်။

လီထင်းလည်း ဒေါပွသွားလေတော့သည်။

"ချန်းစု … မင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒုက္ခရှာတာပဲ"

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ချန်းစုက အမှုမထားဘဲ …

"ကျုပ်နဲ့မယှဉ်ဘဲ သွားလို့မရဘူး"

ဟု အကြောက်အကန် ပြောနေ၏။ လီထင်းက …

"ကောင်းပြီ … ဒီဆိုင်ထဲမှာ မကောင်းဘူး၊ အပြင်ထွက်ရအောင်"

"ဟား ဟား ဟား"

ချန်းစုက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကြိုက်ပြီဗျို့၊ ကျုပ်တို့ အပြင်သွားရအောင်"

ပြောပြောဆိုဆို ဆိုင်အပြင်သို့ ထွက်သွားလေသည်။ လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းတို့လည်း လိုက်သွားကြ၏။

ဆိုင်ထဲမှ အခြေအနေစောင့်ကြည့်နေသူများအနက် စိတ်ဝင်စားသူ တချို့ကလည်း လိုက်လာကြရာ ဆိုင်အပြင်ဘက်၌ စည်စည်ကားကား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

✺

ဆိုင်အပြင်ဘက်၌ စည်ကားနေလေသည်။

လီထင်းနှင့် ကျင်းစန်းကို့သည် ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်လာကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ချန်းစုက လမ်းမပေါ်၌ မားမားမတ်မတ်ရပ်လိုက်၏။

သူ၏အသွင်သည် တိုက်ပွဲဝင်တော့မည့် စစ်သူကြီးတစ်ယောက်အသွင် ရှိနေပါသည်။

လီထင်းက ...

"ညီလေး ... မင်း နောက်ဆုတ်လိုက်"

ဟု ကျင်းစန်းကိုပြောကာ ချန်းစုနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး သတိထားနော်"

ပြောရင်း နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ်ဝင်စားသူများက မလှမ်းမကမ်းမှနေပြီး အကဲခတ်ကြည့်နေကြလေသည်။

လီထင်းနှင့် ချန်းစုတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြပြီဖြစ်သည်။

ကျင်းစန်းက လီထင်းအား တားမြစ်ခြင်း မပြုတော့ပါချေ။ ရိုင်းစိုင်းမောက်မာသည့် ချန်းစုအား ဆုံးမသင့်သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့မဟုတ်ဘဲ ခေါင်းငုံ့ခံနေလျှင် ဆရာဖြစ်သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုပင် ထိခိုက်သွားပေလိမ့်မည်။

လီထင်းက ချန်းစုအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီး...

"မင်းက စမလား ... ကျုပ်က စရမလား"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ချန်းစုက ...

"ကျုပ်က တစ်ပွဲနိုင်ထားတဲ့ လူဆိုတော့ ခင်ဗျားကို မတရား မလုပ်ချင်ပါဘူး ... ခင်ဗျားပဲ စပါ"

ဟု ဝင့်ကြွားစွာ ပြောလေသည်။ လီအင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ ... ကျုပ်ကစရမယ်ဆိုရင် သတိသာ ထားပေတော့"

စကားဆုံးလျှင် ချန်းစုထံသို့ ပြေးဝင်ကာ လျှပ်တစ်ပြက်

တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို လျင်မြန်လှပါသည်။

ချန်းစုက ဟန်ပါပါဖြင့် သိုင်းကွက်ပြင်နေစဉ်မှာပင် လီထင်းသည် သူ၏အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ပါးရိုက်ချလိုက်လေတော့သည်။

'ဖြန်း'

"အား"

စူးရှကျယ်လောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ချန်းစု ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်သွားလေသည်။ နာကျင်သွားသော သူ၏ပါးပြင်ကို ယောင်ယမ်းကာ လက်ဖြင့် ပွတ်လိုက်သည်။

မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး လီထင်းအား မယုံကြည်နိုင်စွာဖြင့် ကြည့်လေသည်။

အပြောကြီးပြီး မောက်မာလှသော ချန်းစုသည် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်မည် ကြံရုံရှိသေးသည် ပါးရိုက်ခံရကာ မရှုမလှ အရေးနိမ့်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ...

"ဟား ဟား ဟား"

"ဟား ဟား ဟား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်ကြလေတော့သည်။

ကျင်းစန်းလည်း မနေနိုင်ဘဲ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

လီထင်းသည် မောက်မာလှသည့် ချန်းစုအား ပညာပြကာ ဆုံးမလိုက်ပြီ မဟုတ်ပါလား။

လီထင်းကမူ ရယ်မောခြင်း မရှိပါချေ။ ချန်းစုအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ...

"ဘယ်လိုလဲ ... မင်း ယှဉ်ပြိုင်ချင်သေးသလား"

ဟု မေးလိုက်သည်။

"ခင် ခင်ဗျား"

ချန်းစု ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေသည်။ လူပုံအလယ်တွင် အရှက်ကွဲသွားသဖြင့် ဒေါသခြောင်းခြောင်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

"တောက် ... လူပါးဝလို့ အလစ်ချောင်းပြီး တိုက်ခိုက်တဲ့ ကောင်ကများ"

ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုလာလေသည်။

"ဘာ"

လီထင်း ဒေါပွသွားလေသည်။ ချန်းစုက ...

"ကျုပ်က အငိုက်မခံရရင် မင်းကို ဂရုမစိုက်ဘူး"

လီထင်းက ...

"ဒါဖြင့် မင်းကစပြီး တိုက်ခိုက်စမ်းပါ"

"စိတ်ချ"

ချန်းစုက ဓားမြှောင်တစ်လက် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ...

"သေဖို့သာပြင်ထား"

ဟု အော်ငေါက်ကာ လီထင်းထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက အေးအေးဆေးဆေးပင် လက်ပိုက်ကြည့်နေ၏။

လီထင်းသည် ချန်းစုအား ကောင်းကောင်းကြီး ဆုံးမနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

သူယုံကြည်ထားသည့်အတိုင်းပင် လီထင်းက နောက်ဆုတ်ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ ရှေ့တိုးကာ ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

"မင်း ဘာတတ်နိုင်မှာမို့လဲ"

ဟုငေါက်ကာ ချန်းစု၏လက်ထဲမှ ဓားကိုယူကာ ဓားကိုင်ထားသောလက်ကို လိမ်ချိုးလိုက်လေသည်။

'ဖြောင်း'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အား"

အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ချန်းစု၏ လက်ထဲမှဓားသည် လီထင်း၏လက်ထဲသို့ ရောက်သွားလေသည်။

လီထင်း၏ လက်လိမ်ချိုးမှုကြောင့် ချန်းစု၏လက်တစ်ဖက် သွင်သွင်ကျိုးသွားလေတော့သည်။

ချန်းစု ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

လီထင်းက ...

"ဒူးထောက်လိုက်စမ်း"

ဟုငေါက်ကာ ချန်းစု၏ ဝဲဘက်ဒူးဆစ်အား ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်းကန်လိုက်လေသည်။

'ဖြောက်'

"အား"

ချန်းစုမှာ ချက်ချင်းပင် မြေပေါ် ဒူးထောက်ကျသွားလေသည်။ ရှေ့သို့ ဟပ်ထိုးလဲကျမသွားစေရန် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မြေပေါ် ထောက်ထားလိုက်သဖြင့် ကုန်းကုန်းကွကွကြီး ဖြစ်သွားသည်။

လီထင်းက ရယ်မောလိုက်လေသည်။

"ကျုပ်ကို စော်ကားမော်ကား ပြောခဲ့တာတွေကို ရှိခိုး တောင်းပန်စရာမလိုပါဘူး၊ ကျုပ်က ခွင့်လွှတ်ပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူ၏စကားကြောင့် ...

"ဟား ဟား ဟား"

"ဟား ဟား ဟား"

ဝိုင်းကြည့်နေသူများက ရယ်မောလိုက်ကြလေသည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ချန်းစု၏လုပ်ရပ်မှာ လွန်သည်မှန်သော် လည်း လီထင်းက အနိုင်ယူနိုင်မှန်းသိပါလျက် ထိခိုက်အနာတရဖြစ်အောင် တိုက်ခိုက် လိုက်ရန် မသင့်ဟု ယူဆမိလေသည်။

သို့သော် ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။ ရယ်သံများဖြင့် ပွဲကျနေသည်ကိုလည်း စိတ်ပျက်သွား၏။

ကျင်းစန်း ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်

"မိုးလေသိုင်းကွက်က မဆိုးပါလား"

တီးတိုးစကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား လိုက်ရ၏။ ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွားသည်။ လီထင်းက ချန်းစုအား ရောင်ကောင်းသင်ကြားပေးသည့် မိုးကြိုးလက်ဝါးသိုင်းပညာမှ မိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ သိုင်းကွက်ကို အသုံးပြုကာ အနိုင်ယူလိုက်ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

မိုးလေသိုင်းကွက်အကြောင်းကို သိထားသူမှာ ခေသူမဖြစ်နိုင်ဟု ယုံကြည်လိုက်မိလေသည်။

ကျင်းစန်း ကပျာကယာ လှမ်း ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ ဆိုင်ရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွားသော အဘွားအို တစ်ယောက်အား တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ ထိုအဘွားအိုကိုမြင်လျှင်...

"ဟင်"

ကျင်းစန်း လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

အကြောင်းကား ထိုလှည့်ထွက်သွားသော အဘွားအိုမှာ ပြိုင်ပွဲစင်မြင့်အနီး၌ တွေ့ခဲ့ရသော ရုပ်ဆိုးအဘွားအို ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအဘွားအိုသည် မည်သူဖြစ်ပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မိုးလေသိုင်းကွက်အကြောင်း သိထားရပါသနည်း။

ကျင်းစန်း အကဲခတ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အဘွားအိုသည် လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်းသို့ တိုးဝင်ကာ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

✹

ချန်းစုသည် အကြီးအကျယ် အရှက်ကွဲသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူ၏မျက်နှာသည် သံဖန်းသီးမှည့်ပမာ ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေသည်။ ကပျာကယာ ထရပ်လိုက်ပြီး ...

"မင်း သတိထား၊ ဒီကနေ့ကိစ္စအတွက် မင်းကို ဘယ်တော့မှ မကျေဘူးဆိုတာ မှတ်ထား"

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ခြေထောက်နင်း ထော့နင်းဖြင့် ပြေးထွက်သွားတော့၏။

တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်မောသံများက သူ၏နောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

"ကောင်းတယ် ... ကြီးကျယ်တဲ့လူကို ဒီလိုဆုံးမရမယ်"

"မိတ်ဆွေလေးက တယ်တော်ပါလား"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းလိုက်တဲ့ သိုင်းကွက် ... တစ်ကွက်တည်းကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့တာ ချီးကျူးပါတယ်ဗျာ"

လီထင်းအား ချီးကျူးပြောဆိုသော စကားသံများလည်း ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လီထင်း၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြုံးရွှင်နေတော့သည်။ ကျင်းစန်းဘက်သို့လှည့်ကာ ...

"လာ ညီလေး"

ပြောပြောဆိုဆို ဆိုင်ထဲပြန်ဝင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး ဘာလုပ်မလို့လဲ"

လီထင်းက ...

"တို့ စားသောက်လို့ မပြီးသေးဘူးလေ၊ ပြီးတော့ ဟောဒီက မိတ်ဆွေတွေကိုလည်း ကျွေးမွေးပြုစုရဦးမယ် မဟုတ်လား"

သူ့အား ချီးကျူးခဲ့သူများအား လက်ဝှေ့ယမ်းကာ ပြောလိုက်လေသည်။ ဤတွင် ...

"ဟေး ... ဒါမှ သူရဲကောင်းလေးကွ"

"ကျုပ်တို့ကလည်း မိတ်ဆွေလေးနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ချင်ပါတယ်ဗျာ"

"ကျုပ်တို့ပဲ မိတ်ဆွေလေးကို ဒကာခံပြီး ပြုစုပါ့မယ်"

ဝိုင်းကြည့်နေသူများက တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောလာကြသည်။ လီထင်းက ရိပ်မိသဖြင့် ...

"လာပါကွာ၊ ဆရာက အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာရမယ်လို့ ပြောထားတယ် မဟုတ်လား၊ ဒါဟာ တို့အတွက် အတွေ့အကြုံပဲပေါ့"

ဟု ပြောလေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော် ခေါင်းမူးနေလို့ပါ"

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေသည်။ လီထင်းက ...

"ဒါဖြင့် ညီလေး ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဘုံကျောင်းကို ပြန်နှင့်မယ်လေ"

"ညီလေး ခဏလောက်တောင် မနေနိုင်ဘူးလား"

"ကျွန်တော် တကယ့်ကို ခေါင်းမူးနေလို့ပါ"

လီထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ယနေ့ည သူ၏အောင်မြင်မှုအပေါ်တွင် သာယာယစ်မူးသွားပုံ ရ၏။

"ကောင်းပြီလေ၊ ညီလေး ပြန်ချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ပြန်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပေါ့၊ ကျုပ် လိုက်လာခဲ့မယ် ... ဟုတ်ပြီလား"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"ဒါဖြင့် ကျွန်တော်သွားမယ်"

လီထင်းက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းသည် လီထင်းအား နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ရုပ်ဆိုးအဘွားအို

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးသွားသည်။

ညသည် တဖြည်းဖြည်း မှောင်မိုက်လာလေသည်။

ကျင်းစန်းသည် လီထင်းအကြောင်းကိုတွေးရင်း ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်လျှောက်လာခဲ့ရာ မြို့ပြင်သို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာ၏။

မြို့ပြင်ရောက်လျှင် မလှမ်းမကမ်း၌ တောင်ကုန်းလေး တစ်ခု ရှိနေပြီး ထိုတောင်ကုန်းလေးပေါ်မှ မီးရောင်များထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

"ရသေ့ကြီးနဲ့သူတော်တို့ မအိပ်ကြသေးဘဲကိုး"

ဟု စိတ်ထဲ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။ သူတော်သည် သူတို့ပြိုင်ပွဲသွားကြည့်သည်ကို သိနေသဖြင့် မိုးချုပ်သည့်တိုင် စောင့်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို နားလည်ထားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထို့ကြောင့် အားတုံ့အားနာ ဖြစ်သွားပြီး ခပ်သွက်သွက် လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။ ဘုံကျောင်းဆီသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဘုံကျောင်းအဝင် တံခါးမကြီး ဟာလာဟင်းလင်း ဖွင့်ထားပါ၏။ မီးရောင်များသည် အပြင်ဘက် ကျောက်လှေကားထစ်များ ပေါ်သို့တိုင် ဖြာကျနေသည်။

လူသံသူသံ မကြားရဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေ သည်။

ကျင်းစန်းက ကျောက်လှေကားထစ်များကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဘုံကျောင်းအတွင်း လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ ဘုံကျောင်း၏ဧည့်ခန်းတွင် ငြိမ်သက်စွာထိုင်နေကြ သော သူတော်နှင့်ရသေ့ကြီးတို့အား တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ခြေလှမ်းရပ်သွားလေသည်။

သူတော်နှင့်ရသေ့ကြီးတို့၏အသွင်မှာ ယနေ့ညအဖို့ ထူးထူး ခြားခြားရှိနေကြောင်းလည်း သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

"သူတို့ကိုကြည့်ရတာ ထူးဆန်းတယ်"

ဟုတွေးကာ မလှမ်းမကမ်းသို့သွားပြီး ဒူးထောက်ချလိုက် သည်။

"တပည့်တော် ပြန်လာပါပြီ၊ မိုးချုပ်သွားတာကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ရသေ့ကြီးနှင့်သူတော်တို့သည် တင်ပျဉ်ခွေကာ မျက်နှာချင်း ဆိုင် ထိုင်နေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း ရောက်လာသဖြင့် မျက်လုံးဖွင့်ကာ ကြည့်လိုက် ကြ၏။

ရသေ့ကြီးက အသိအမှတ်ပြုသည့်သဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ် ပြလေသည်။ သူတော်က ...

"သူငယ် မင်းရဲ့အဖော်ကော"

ဟု မေးလာလေသည်။ ကျင်းစန်းက ...

"သူက စားသောက်လို့မပြီးသေးတာကြောင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါ တယ်၊ မကြာခင် လိုက်လာပါလိမ့်မယ်"

ဟု ပြောပြလိုက်လေသည်။ သူတော်က ...

"ကောင်းပြီ ... မင်း သွားပြီး အနားယူလိုက်ပါတော့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ"

ကျင်းစန်းက ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

"ခဏ"

ရသေ့ကြီးက ဟန့်တားလိုက်၏။ ကျင်းစန်းက လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရသေ့ကြီးသည် သူ့အား စူးရှသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ရင်ထိတ်သွား၏။

ထိုရသေ့ကြီးနှင့်သူတော်တို့သည် ထူးခြားသူများဖြစ်သည်ဟုလည်း ပထမဆုံးအကြိမ် သဘောပေါက်လာလေသည်။

ရသေ့ကြီးက ...

"မင်းကို ပြောစရာရှိလို့ ခဏလာပါဦး"

"ဟုတ်ကဲ့"

ကျင်းစန်းက ရသေ့ကြီး လှမ်းခေါ်သည်တွင် ချက်ချင်း လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။ ရသေ့ကြီးက ...

"ကျုပ်က မင်းကို မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါခင်ဗျာ"

"မင်းတို့ကို ဆက်ပြီး လက်မခံနိုင်တော့ဘူးကွယ်"

"ဗျာ"

"မင်းတို့နှစ်ယောက် ညတွင်းချင်းပဲ ထွက်သွားရလိမ့်မယ်"

ကျင်းစန်းသည် ကြားလိုက်ရသောစကားကြောင့် အံ့ဩမဆုံးအောင် ဖြစ်သွားရတော့သည်။

သူတို့အား ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံခဲ့သော ရသေ့ကြီးသည် အဘယ်ကြောင့် ညတွင်းချင်း ထွက်သွားရန် မောင်းထုတ်ရပါသနည်း။

ကျင်းစန်း စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားပြီး ...

"ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုအပြစ်များ လုပ်မိလို့လဲခင်ဗျာ"

ဟု မေးလိုက်လေသည်။ ရသေ့ကြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်လေသည်။

"မင်းတို့ ဘာအပြစ်မှ မလုပ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနေရာမှာ ဆက်နေဖို့ မသင့်လျော်တော့လို့ပါ"

သူတော်က ...

"ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ ကျုပ်က မင်းတို့ကို မောင်းမထုတ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ပြဿနာပေါ်ပေါက်လာရင် မဆီမဆိုင် မင်းတို့ပါ ဒုက္ခရောက်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဗျာ"

ယခု ရသေ့ကြီးနှင့် သူတော်တို့၏ ထူးခြားမှုမှာ ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာမိတော့သည်။

ရသေ့ကြီးတို့သည် မည်သို့သော ပြဿနာမျိုးနှင့ ကြုံတွေ့နေရပါသနည်း။ ကျင်းစန်း စိတ်ဝင်စားလာပြီး ...

"ဦးမင်းတို့ ဘယ်လိုအခက်အခဲများ ကြုံတွေ့နေရလို့ပါလဲခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ရင် ကူညီပါရစေလား"

ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။ သူတော်က ...

"ကျုပ်တို့ဟာ"

တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ရသေ့ကြီးက ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

"သူတော် ... မဆိုင်တဲ့သူတွေ ထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ"

သူတော် သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်းအား စိုက်ကြည့်ကာ ...

"ဟုတ်တယ် ... မင်းထွက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ"

ဟု ပြောလိုက်၏။ ကျင်းစန်း မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

"ကျွန်တော်က"

သူ့စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ။ ရသေ့ကြီးက လက်ကာပြကာ ဟန့်တားလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းစန်း စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်တန့်သွား၏။

ရသေ့ကြီးတို့အား ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်စုံတစ်ခုအားနားစွင့်နေကြသည့်အသွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် နားစွင့်လိုက်မိ၏။

ထိုအခါ အဝေးမှ ပြေးလွှားလာနေကြသော အသံများကို သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရလေသည်။ ရသေ့ကြီးနှင့် သူတော်တို့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြပါသည်။

"လာနေပြီ"

ရသေ့ကြီးက ပြောလိုက်သည်။ သူတော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ဆီမှာ ဓာတ်မြုပ်နေတာကို ဘယ်ကဘယ်လို သတင်းရသွားသလဲ မသိဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရသေ့ကြီးက ...

"ဒါပေါ့လေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ လုံလုပ်ပြီထင်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သတိမထားမိတဲ့ ချို့ယွင်းချက်တွေ ရှိသေးတာပဲ မဟုတ်လား"

သူတို့သည် ကျင်းစန်းအား ပြိုင်တူကြည့်လိုက်ကြလေသည်။ တစ်ဖန် သူတော်က ...

"သူငယ် ... မင်း ထွက်သွားဖို့ အချိန်မီသေးတယ်၊ မြန်မြန် ထွက်သွားပါတော့"

ဟု ပြောလေသည်။ ရသေ့ကြီးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

"ခုမှတော့ ထွက်သွားလို့လည်းရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ တွေ့ရင် ကြားက အေချောင်အသတ်ခံရဖို့ပဲရှိတယ်၊ ဒီမှာ မင်းက အခန်းထဲ ဝင်ပုန်းနေလိုက်ပါ၊ ကျုပ်တို့ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းထွက်မလာရဘူး"

ဟု မှာကြားလိုက်လေသည်။ ကျင်းစန်း ငိုင်နေ၏။ သူတော်က ...

"သူငယ် ... ကျုပ်တို့က မင်းတို့ကို လက်ခံခဲ့တဲ့ကျေးဇူးကို နားလည်တယ်ဆိုရင် ရသေ့ကြီးရဲ့စကားကို နားထောင်သင့်တယ်"

ဟု ပြောလေသည်။ ကျင်းစန်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

BURMESE CLASSIC .com

ရသေ့ကြီးတို့က အကြောင်းမရှိဘဲ ရှောင်ခိုင်းမည်မဟုတ်သည်ကို နားလည် သဘောပေါက်မိရကား ...

"ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ ... ကျွန်တော် သွားပါတော့မယ်"

ဟု ပြောလိုက်သည်။ သူက ပုန်းအောင်းနေခြင်းမပြုဘဲ ဘုံကျောင်းမှ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရုတ်တရက် ...

"မင်း ဘယ်သွားမလို့လဲ"

သူတော်က ငေါက်လိုက်သည်။ ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ခုန်ထလိုက်ပြီး ကျင်းစန်း၏လက်မောင်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

"ဟင်

မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရခြင်းကြောင့် ကျင်းစန်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

သူတော်သည် သာမန်လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ သိုင်းပညာတတ်မြောက်ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

သူတော်သည် ထိပ်တန်းအဆင့်ရှိ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါတော့သည်။ သူတော်က ...

"မင်းကို တွေ့သွားရင် သတ်ပစ်လိမ့်မယ်၊ ဘုံကျောင်းအ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာပဲ ပုန်းနေပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကျင်းစန်း၏ ပခုံးပေါ်မှ သွေးကြော တစ်နေရာကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ချလိုက်လေသည်။

“အင့်”

ကျင်းစန်း မအော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသဖြင့် ရှောင်တိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ သွေးကြောပိတ် ခံလိုက်ရလေတော့သည်။

သူတော်သည် ကျင်းစန်းအား ဆွဲယူကာ ဘုံကျောင်းထောင့် တစ်နေရာရှိ အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်းလိုက်၏။

‘ဝုန်း’

ကျင်းစန်းမှာ အမှောင်ရိပ်တဲ ရောက်ရှိသွားကာ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ...

“ဟား ဟား ဟား”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဘုံကျောင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

✵

BURMESE CLASSIC .com

ရယ်မောသံသည် ငှက်ဆိုးထိုးသံပမာ စူးရှကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ လူတစ်ယောက်သည် ရယ်မောရင်း ဘုံကျောင်းအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လာလေသည်။

ထိုလူကိုမြင်လျှင် ကျင်းစန်း ထိတ်လန့်သွားလေတော့သည်။

အကြောင်းမှာ ... ထိုလူသည် အလွန်ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်သော သွေးမြေခွေးပင် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးမြေခွေးသည် ကျားဘီလူးနှင့် ထိုက်ကျိသိုင်းသမားလေးယောက်အား ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ယခု အညတရဘုံကျောင်းလေးတစ်ခုသို့ သွေးမြေခွေး ရောက်ရှိလာသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ရသေ့ကြီးနှင့်သူတော်တို့ ပြိုင်တူ ထရပ်လိုက်ကြလေသည်။

သွေးမြေခွေးသည် ရသေ့ကြီးနှင့်သူတော်အား ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုလဲ၊ ခြေရာဖျောက်ကောင်းပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်က ရှာတွေ့ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား"

ဟု ပြောလေသည်။ ရသေ့ကြီးက ...

"ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်တို့ကို ခြေရာခံမိသွားပြီဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားရောက်မလာခင် ရှောင်တိမ်းသွားလို့ရတာပဲ"

သွေးမြေခွေးက ...

"ဒါဖြင့် ဘာကြောင့် ရှောင်မသွားကြတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး"

ရသေ့ကြီးက တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ...

"ခင်ဗျားနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းချင်လို့ပါပဲ"

ဟု ပြောလိုက်၏။ ဤတွင် ...

"ဟား ဟား ဟား"

သွေးမြေခွေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။ သူ၏ အသံမှာ ဘုံကျောင်းတစ်ခုလုံး ပြိုကျသွားတော့မတတ် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

✹

ပထမပိုင်း ပြီး၏။

ဒုတိယပိုင်း(ဇာတ်သိမ်း)း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

BURMESE CLASSIC .com

www.burmeseclassic.com